

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

۷۱۰۰-۲

۷۱۰

$$\begin{array}{r}
 1174 \\
 1181 \\
 \hline
 1409 \\
 1409 \\
 \hline
 1345 \\
 \hline
 285
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 1382 \\
 1245 \\
 \hline
 2627
 \end{array}$$

• 71

$$\begin{array}{r}
 1409 \\
 1279 \\
 \hline
 2688
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 1410 \\
 1448 \\
 \hline
 2858
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 1098 \\
 127 \\
 \hline
 1225
 \end{array}$$

كثره شرجنب وقله دم الصفا وغمه العروق وكثرة النوم والدم والروح والتحكك علاماتها برودة رطوبتها
 قلة شرجنب وصيق العروق وقلة الدم القول وعلامات فراحات المعدة علامتها من رطوبتها
 للغذاء وقلة شهوتها وعلامته رطوبتها برودة سواء مضمها وكثرة شهوتها وعلامته ميه كثره العطش
 رطوبتها قلة العطش وكثرة اذريق تحت القار الثانية الباب الاول من المفاتيح النارية
 والتفسيره واقول ان الدلائل المأخوذة من البرون مضم ثلثة اقسام وهم القوام والنقل
 والقوام مضم ثلثة اقسام ارقيق والتحبين والمعدة بينهما واللون مضم ثلثة اقسام الابيض والاحمر

ومن المشانة الى الجليل و ما بين المعدة و الثقال للاغذية ينزل الى المعاء و يخرج بالبرازة الباب الثالث من
 اضافة الاعضاء و قال اعلم ان من الاعضاء اعصار رئيسية مثل الدماغ و القلب و الكبد و الناشين ومنها ما ينبت
 هذه و يحذر منها مثل العصب الذي ينبت من الدماغ و يجزئ و الرابيات التي ينبت من القلب و العروق التي
 ينبت من الكبد و من الاعضاء حارة و مرا مثل الحرارة و القلب و الكبد و منها ما يبرد مثل الدماغ و الرز و الطحال
 و الكلى و المشانة و من الاعضاء يغير و منها مثل اللحم و العظم و اعضاء ليس لها تير مثل الطفر و الشعر و منها
 لما ان حلق لم يتجم و لم ينبت مثل الشفة و الاذن و سائر العضارين و منها ما يشارك غيره في الوجود
 مثل مشاركة العنق للذراع و مشاركة الرحم للثديين الباب الثالث من المقالة الثانية
 و علامات مزاجات الاعضاء اعلم اني اقول في علامات امزاج الدماغ اذا كانت العين حسنة
 لو كانت حواس ذكية و الفكر صافية و الشعور بصيرح و الحمة و في الشبهة الى الشقرة دل ذلك على
 اعتدال مزاج الدماغ و علامات حارته و برودة و رطوبة و جفاف و لون و قوام و قوام و قوام
 الشعر و جعونه و سرعة البطن و طول السهر و علامته حارته و رطوبة و رطوبة العين و حمرة الشحوب و طنة
 و علامات برودة و برودة و خفة الرأس و قلة النوم و دكا و حواس و رطوبة العين و الالف و كموده
 اللون و دقة العروق و قلة الشعر و سرعة السبب و علامته برودة و رطوبة العين و الالف
 و ثقل الرأس و الكسل و كثرة النوم و قول في علامات مزاجات القلب فعلامته حارته و رطوبة
 و عرض الصدر و كثرة الشعر و سرعة النبض و علامته حارته و رطوبة العين و رطوبة
 و كثرة الفتى و النشاط و علامته برودة و رطوبة العين و قلة الشعر و قلة الغضب و علامته برودة
 و رطوبة العين و الالف و قلة الغضب و سرعة القول في علامات مزاج الكبد علامته حارته و رطوبة

و يقول

وازنخشبك مثل المرو وايفم حار يابس المر حار يابس الور وبارد يابس قمار غيره
 ان البدن ارتجأ فواء الاول منها الراس وبالمئة فاذا اجتمع فيه فضول كان آية ذلك
 ظلم العينين لعل لها جين وضربان الصفة عين در ورس الاذنين وانداد البحر من فم اخضر من كلفه
 الفستين يتطير شراب حلو مع اصول السيف حتى يهب لضوءه ويتغير عربة كل عده فان اعفل
 ذلك امورته وجع العيون والذبح والخنازير وادجاع الراس والحوزر الثاني الصدر فاذا اجتمع فيه
 الفضول كان آية ذلك ثقل اللسان والموجعة الغم وخوفضة الطعام ووجع العضدين والسعال
 بهك فلتخفف طعامه يستعمل القذوف فان اعفل ذلك امورته وجع الكلى وذات الحجب والحوزر
 الثالث البطن وبالمئة فاذا اجتمع فيه فضول كان آية ذلك النفخ وجع الركبة والقشيرة ينفع
 له احسن ذلك ان يسهل البطن ويخرج الفضول فان اعفل ذلك امورته استطلاق البطن ووجع الكلى
 والظهر والحوزر الرابع المثانة وبالمئة فاذا اجتمعت فيه الفضول كان آية ذلك فتر الشهوة وترا
 عند الاثنين والمعاذ فينفع له احسن ذلك ان يافد من الكرفس والارز باق فينبغعه وشراب
 البض ومانعة منه فكل عذاة حموية بالماء والعسل فانه ان اعفل ذلك امورته وجع المثانة
 والكبد وضر البول تمت المقالة الاولى الباب الاول في المقالة الثانية من المعدة واما الكبد
 بينها اعلم ان الاغذية ينضجها المعدة بالحرارة ويهيئها لبعض متادية الاغذية مثل الشعير
 يخر ذلك الكبد في محازي وتنفع خبثه وتغيره الكبد الى لونها الاحمر وياخذ منها غذاءها
 ويرسل ما صنعوا من الحكم من الرم الى القلب ثم الى كل عضو نصيبه وعذاته فيصيرها في الاغذية من النار
 الى المرارة وما فيها من الارض الى الطحال وما فيها من الماينة الى الكبد ومن الكبد الى المثانة

معتدل ثم قال في البقود الحسن بارود و طرب برود و ما جبه او يؤم الهند ما دون في البرودة و تنفع من الكبد
حجر حار لين يزيل في المنى و يفتح الصداع لجز حار طرب يزيل في الباه و يزيل البول الحار حار لين
الشم حار طرب الكرفش حار يابس يفتح السعال و النخاع حار لطيف حديد للمعدة الكثرة ما يسهل
الهلين حار لين يزيل الباه الطرخون حار ردي السهم الخلة كحقا بارودة رطبة الكثرة ما يسهل
حار طرب الكراث البطر حار يابس يسهل حار يابس يولد النوراء و القنيطار بارود الكرفش حار النقي
حار طرب الكشوف حار يابس الرز من بارود طرب السبب حار يابس السداب حار يابس
الحماح حار ردي حار يابس حار و للرباع ثم قال في الفواكه الحسن حار لين الصدور و ينفع من ورم
يولد العمل الغيب حار يغير و غده محمود و التفاح يميل الى البرودة و يقوي النفس الكثرة معتدل
بحسبطن الحنوخ بارود طرب ينفع اصحاب الرق المشمش بارود طرب السهل بارود يابس النور حار طرب
قصب حار طرب اللوز حلو حار طرب اللوز المر حار يابس النخيل بارود طرب جوز و الهند
حار يابس انزعف و بارود بارود يابس النبق بارود طرب العناب طرب الفتا بارود
طرب العنبر حلو بارود يابس العنق حار يابس الزمات حار طرب الفواكه حار طرب الفتا بارود
الزمان الحلو نافع لا يحاب البر و يمكن للمعدة التوت معتدل و هو الى البرودة اقرب الاكل
بارود طرب القول في الزايمين و منافعها النياو فر بارود طرب ينفع من فوات كثر النفع بارود
طرب ينفع المحورين للرزخوش حار يابس ينفع للشقيقة النمام حار يابس يفتح السعال و السون
حار يابس الزهر حار يابس الحيز حار لين اللقاع بارود و فيه رطوبة الاس بارود و يابس
شرب و شمه لمن تغذف الدم البياض حار يابس النستر حار يابس و كذلك الشاه هضم

والموتاة فتور شهوة الجماع ومنه يكون الفالج والشلل والنسيان وتحمل يوم وقروح رصاصة
 الكسفة والبرص والارتعاش وبعض الصرع واما السوداء فتارة بالبرص وطائفة ومنها
 يكون طول العنت بشدة لحقة والطائفة الفكر ومنها يكون حر الربيع والفرج والصرع والرقا
 قال ابن سينا طبيب الامراض علة ما انا واصفها اعلم ان من غلب الدم جميل الوجه مذهب
 الشعر مخضب البهون كز الفضيحة ويصا على الجماع والمواسع حمرة الوجه والعين وطلاوة الغم
 وامتلاء العروق وحرارة ومحبشة البدن وكرزة اللون وان يرى في منام اللعوب الملاصق
 والارياض وفراليل على قلبه الصفراء الشجاعة والثرق ولحقة وصفرة اللون وسواد الشعر وحرارة
 الغم وقله النوم ومحزنة البدن وسرعة نبض العروق وكرزة الكلام وان يرى في منام الزان المحروب
 والمنارعات ومن الدليل على غلبة البهيمية يافض اللون وليس الشعر وقله الانتشار ورطوبة
 العين والسمحون والمخوفة الغم ورطوبة واسترخاء البدن وقله الكا وليس نبض العروق
 وان يرى في منام الانهار والنهار والامطار وفراليل على قلبه السوداء صفرة اللون
 وسواد الشعر وكرزة اللون والاحلض ونشئ الغنين والمنحزين وصغر نبض العروق ثم ذكر قوس
 الانشاء وما فيها من المنافع وابتداء بالحبوب وقال ان حفظ حارة لينة الشرب بارد فينبغي
 معتدل في الحر من البطن والحار من الباطن وسط في البرودة وفيه الرئش حار في البرودة ان
 شرب مع العسل وقليل البذر الحار ليس بربيد في المنى واللبس العسل المقشر بارد
 يابس نظيم البصر وبله السوداء ويحبس البطن فليبه حارة بهج المياة ولبس القصير الميم
 حار ليس بربيد في المنى المحلح الحشاش بارد هذا الشهد الخ حار يابس روي للمعدة الماش بارود

بعلامات اصحاب الفلأط

واستعمل النار في عملها شئنا من ذلك وقال في الحامى في التجمام منافع ما يكل من ذلك زمان
 اذا كان الحامى معناه لا يحرره وكان مائة عدا حاراً ولم يكن مخالفاً للمدة بغيره وهو من كان شيئاً
 او غلبت عليه البرودة والرطوبة لبث فيه طويلاً حتى تحسب عرقاً وهو كاشياً فالغالب عليه
 واليسب لبث فيه قليلاً بعد ما يمدد به فيأخذ من رطوبة الحامى ويعلم ان الحامى مبنى على ضرور
 الستة فمفرج الربيع الفاتر الى حر الصيف ومن يرد لحيته الخفيف الى برد الشتاء من صواب
 الله بغيره ان يلبث رجل في البيت الاول قليلاً ثم يدخل منه الى البيت الثاني ثم يدخل منه
 الى البيت الثالث ثم يدخل منه الى البيت الرابع ولذلك اذا فرج وغر كان محموراً بالهوى
 اسرع صواباً عليه وهو كاشياً طويلاً طال لبثه ليتجمل من قوله وسحب لصاحب بغير
 الاستحمام على الربيع وان يستنقع فنادى طبع فيه للمر محوس والشيخ ومكان محموراً فنادى
 به فخله انا بعد منضم الطعام ولا يدخل البيت لحرارة ويستنقع فنادى طبع فيه ينسج
 الورود والنبات فزاد ما كل حين يخرج وقال ان البدن مركب من خمسة الاغواط الاربعة
 وهو الدم والمرة الصفراء والبغم والمرة السوداء فاندما حار رطب طويلاً بالهواء
 ومنه يكون الفوج والبثور والنفك والشرانق والوردة والقوة على الجماع ومنه يكون الجدرى
 والحمة وبعض الكحة وبعض الرمد والحمى الترابية لحرارة واما الصفراء فحرارة بابسة مرقية
 من جوه النار يشبه الصفوف ومنها حرارة والبرودة والخفة والعجب ولون من عليه الصفرة
 ومنها يكون الوسوسة واللبان وحمل الغيب وبعض اليراسام واليرقان والصفراء واما
 البغم فبارد رطب الخ يشبه بالما في قوته وحركته ومنه يكون النقر والبلاهة والبلغم

بفسادها وقال بواطن مما يعين على التفتة ما ياكل الرجل حتى تعيب عليه ثم يترجى ^{الشيء} ان يشي
 فاذا اكل اضطلع ونام فان احبس ثقبيل فترس فيه ففعله ان يضع على رقبته ورفقه ونام عليها ^{الوجه}
 حيتا تنفخ النفس ويحس وسادة مرتفعة فان تحتها جثاء فامضاد ذلك ^{المعدة} على المعدة
 فيشر الماء لها بالكنجيس ثم يتقياد ان احس ثقبيل فكبده فليشر البكنجيس ^{الوجه} في الكمران
 عطش ليلا ولم يشرب ماء كان في حارة فان انما استه عليه وشرب الماء ليلا فهو مما يطهر حارة
 العنزيتية ويورث اتمام اكل الماء ان يكون ذلك العطش من حمى ملتته او من صاع او شارب
 حارة جدا او دالة وقال ايضا ان حركه والصنود وبقدان نار المعدة واما بعده فزدي ثمة بورش
 شدة او استاماد قال ايضا النوم قبل الطعام ينزل البدن والنوم بعده يعزوا او يقول قال ايضا
 من اعتاد العشاء ثم نزل راسه عليه طبعته وقال ايضا ان الرشح زمان معتدل شبيه بالهواء
 والدم وينفع فيه كل شيء معتدل الغوارنج والبطيخ والجوز والدرج والسلس التميزت ^{المنزلة} والحمى
 والجرجير وبن المغز والبقطان ولا يكره منه كثره الطماخ واما مال السطن واخواج الدم ودخول الحام
 واما الضعيف فما يابس ينبغي ان يتوفى فيه كل شيء حار وبوكل كل شيء بارد في الاغذية ^{طعم} والاما
 مثل الحوم العجايل مطبوقة بالخل والغوارنج اما ممدة بدقيق الشعير والاحامس والزبيب الزمان وقيل
 فيه حركه واخواج الدم واللبنة الحام ليستعمل فيه القزاق فخذوا البون برق والصفير والطين فوق
 المعدة واما الحريص فبارد يابس ينبغي ان يتوفى فيه كل طعام وشراب بارد يابس وبوكل منه ما كان
 ما كان حار رطبا مثل الغرينج والحوان وسعاهد الحام وينبغي البدن بالانما يمتد والاعار يقولون
 اخواج الدم واما الشثا فبارد طيب ينبغي ان يتوفى فيه كل بارد وبوكل منه اخواج الحام ^{الوجه}

الغيبى البكاء امض طم الدجاج فان ذلك يطين نفسه وان طهر فممن ترجل بالجمع والاعين
وان ملت من اذن رطوبة وصنع فيها صوفة معمورة بالماء العسل وان عرض له سعال العرق من
حب القطر مع الكرفال عابئوس اذ يمنع المولد وقت اكمل اطعم اول العسل لانه يثنيه
الطعام وتبقى به الباب الثامن للبقالة الاولى في رياضة العاين قال عابئوس ان حفظ
الصحة يكون على وجهين احدهما الاعتناء بما يوافق فرائضه من زمان السنة الذي هو فيه
والثانية التمسك بما لا يضره والاطعمة والاشربة التي لها رشت بدنه عليها والوجه الثاني ان
ما تولد منه من الفضول والمراد اترديه وقال ان الوجه وحفظ الصحة ان تعذر الرجل بما يوافق
مزايا بدنه في حال صحته فم كان في حال صحته حار المزاج وافقته الاشياء الحارة المعتدلة وان كان
بارد المزاج وافقته الاشياء الباردة وقال اذا كانت للعدة حارة قوية فلما كان في حال
وقوره وان كانت باردة ضعيفة كان في حال ضعفه لا ما خف. واما قال وعز الدليل على استمرار
البدن وضعفها وحركة الشهوة والدليل على التخمى استرخاء البدن وانكسار الشئ
وتقل العاين وكثرة الريق ومنه في حال قال وينبغي للرجل اذا قام من نومته ان يمشي قليلا
ويغير رقبته ورأسه نعا ويمشط فان الحر المعتدل لصلب البدن والمنشط يخرج البخار
من الراس قل ينبغي للرجل ان ينام ان يمتد بالنوم على راسه ثم يقلب على يمينه لان
الشئ الايسر بارد فهو يحتاج الى ما يسخنه ويبرأ اول من الغذاء نال ان ثم ياكل بعده ما
لانه اذا برأ ما يصب ثم اكل ما كان انخفضت كماله الطعمة اللينة سرعان صليت محروجا ومحبس تلك الغلظة
وتحتها غير منه صمد فاذا لم تترك تلك اللينة الخفيفة بسبل الخروج فسدت وسدت ما تحته من الطعمة الغلظة

صلب السعفة جمع التشنج وهو قروح في رأس سدة في بؤرة من قارة منة و درم بهار وده مسو
 وحب و الحكة من قروح و التشنج في البطن و حب في قروح و قروح في قروح و حب في قروح
 في التشنج قروح في قروح و حب في قروح و حب في قروح و حب في قروح و حب في قروح
 قروح في قروح و حب في قروح و حب في قروح و حب في قروح و حب في قروح و حب في قروح
 من المقار اوله ان يكون حب في قروح و حب في قروح و حب في قروح و حب في قروح و حب في قروح
 نادا و قروح في قروح و حب في قروح و حب في قروح و حب في قروح و حب في قروح و حب في قروح
 يحرك سبعين يوم اوله و ثمانية عشر ايام و ان ثقت صورة و قروح و حب في قروح و حب في قروح
 تحرك في قروح و حب في قروح و حب في قروح و حب في قروح و حب في قروح و حب في قروح
 يتصور فيه و بوله و ثلثه اصناف العدد الذي تحرك فيه و قال البصير ان حب في قروح و حب في قروح
 الى اكثر ما كان ما فيه ضرب بدي و رجليه فان شق الصفاق و الحل الرباط و انقلب حب في قروح
 اباب الثاني من قروح الاول و تربيه الاطفال فانها ينوس اذا و قروح الابان و الموودين
 لبس لثة اذا كانت صحيحة و القليلين طرانة القامة معتل الشمس سليمه الببت تذكروه خربات
 خمس عشر سنة الى ثلثين سنة و ان ترضع بعد و نادتها بشرا و شدين و يكون لها ما
 معتل حب في قروح و حب في قروح و حب في قروح و حب في قروح و حب في قروح و حب في قروح
 حتى ينضم لها و تحب كل شيء و اد و و حب و ان قل لبسها اغسلت باء حار و شربت
 بزر الجوز و ان رق لبسها و دعت نفسها و اعتدت بما خف من الغذاء و عتبت و قول حمام
 و ان غلب لبسها شربت سبعة و اعتبت بهن و افدت تشاغر الزوف و فامع الزراب و ان شرب

۱۰

به دستور علاج آلوده است و حسیه بگو آید و اندر تب تله جو فرود بر آید و بر واقع است اشتباست بلغم ضروری
 موم بسیار واقع شود و احتیاط عظیم در تشخیص باید کرد و آنست که علم مضاعف است و اما
 حسیه بسیار نوزاید و بدست که بویک و سرخ و سوختن آن همچون سوختن فلبین هر فارما باشد و ازین جهت
 بعضی از شوک بگویند و این جهت سود بر اعضا دیگر اعرق قلیل العیل اعضا که چوب آنرا در سارند
 به به آید تخصیص در هوای گرم و کوهها که ماده اشغال عرست که لطایف آن برنج میکنند و در حلیه
 می نایب و که باشد که خستنی در پوست مثل خشک است و پوست به به آید با فاخته و سوزش اندک
 خصوصاً آنجا که عرق و رخیته باشد و هیچ و از آن ظاهر شود و علاج آنرا که برین مرض بسیار است
 و خلط فلبین بگویند بهینه کنند اولاً و بعداً تعلیل افلاطون حاره و غسل کنند محل آلوده با آب یاقوت سرد
 و غسل کنند و سر با آبها گرم و غسل بگویند بدن با آب و باقلای و عسل و درون هرگز به به به به به
 کرده نافع آید و همچنین بگل سرسوی و العباب خطم مزوج و خربست و خنادر آید سنی برشته
 هم زیاده بسیار معینه بعد و غذای سرد و تر خوردن و انار و آلو و مانند آن و در سکن
 سرد است آینه کردن و منع عرق کردن استعمال دوا و غیره و در وعین کل با مورد و با سکنه
 با آنرا افلاطون کرده سخت نافع است و اگر معصوم تر باشد در طلا ما مکر و در وعین کل داخل باید کرد
 و اگر مزاج سرد و بهرم اسهال و مانند آن علاج کنند چوب تر است که در وقت فارسیه غرض
 مطلوبی از در آید ماده از بلغم شود مادام فله طست و ماده یا بس سوزان بقایت عرست
 که مادام عاظم باشد علاج نبغته صواب با بلغم مایع مبهلان که در آن صبر باشد و مهمل حبس بلغم
 باید و آن سخت نافع باشد و بخت بعد از آن اصلاح مزاج محل هوای اصلاح بگویند و در کمال

کافر رسیده و اگر خشک شده بپزند و اگر در زیر دود و شعله آتش برشته و در غنیمت کرم آن بپزند
 بپزند و اگر در شب آن تر باشد و در وقت صبح آن را بپزند و کرم آن را با آب ساخته و آنکه بپزند و در آن
 و درین که غولی و طلق دارد و یا نه اگر داشته باشد در روی آن برود و در چوب و در آب و غلبه آب
 از زیر و قله های فخره بسیارند و پیرایه باشند تا اگر بر آورد و اگر طلق ندارد و با دست بر برست
 شب بای آن که در صبح بر آن بپزند و دیگر با پخته خشک شده بر آورد و در آب و بهمن نوع مایه و کشته تا نام رطوبت
 اگر بر دارد و صلاح آید و بر غنیمت اگر بعد از آن گرفت و بعضی آن را با آب حبه رنج رطوبت نهاده و
 آید و یکی مقداری سبزه را با بزم آید و با بزم بر غنیمت تا در هر جوان سوره بارانی با بزم است و آن که
 بعد از آن سبزه است و در آن یک خشک شده با آب و با بزم است و با بزم صبح میبندند و در آن
 مواه آید و از آن باز دارد اگر آید و اگر نه آنکه و کم مضرت میباشد و سه نوع دیگر نیزه اند و یکی
 علامات اعراض آنها غیر از صف و سید و سید بپزند و آنکه یکی با بزم کوبیده حبه مشابهت بخار و آن
 تیر مار بسیار حود و در زیر است چون غار و درم و او پوسته بر آن بپزند و دست که برین مالند در شتی
 آن مجوس میکرد و در آن آن که در آن تن بر خشک آید و آنکه میخارد و به آب بپزند و به آب
 نمشود و خشک شده بپزند و بخود تحلیل به بپزند و باغ و دفع شود و دیگر را خشی خشک کوبیده و آن شبیه با سبزه
 حود و سبزه مانند دارد خشی آن که از پوست تن بر داشته شود و به آب بپزند و به آب بپزند و به آب
 و حود تحلیل بپزند و دیگر را در آب بپزند و به آب بپزند و به آب بپزند و به آب بپزند و به آب
 نماید و این هر سه نوع کم خطر باشد و بر نور نوع آنکه هر دو در و در تر باشد اما بر وزن و نوع
 و دیگر در او غلظت و اگر از بعد چهار دم افتد نایب شبیه بجران ناقص و حله با بوق بزرگترند و علاج آن

مجلس

کافور بکلاب حل کرده بایه چکانه و اگر این تدبیر نافع نباشد و چشم سخت سرخ باشد
 انگار به نظر که ترش نباشد بایه چکانه بعضی گفته اند که نقطه سفید و کثیره بخت سودمند بود و اگر
 در سیاه چشم آید بر رک برآمده باشد سرمه صوفیان با کافور با یک شیشه تر حل در است
 رکشند و سرمه و کلاب نیز نافع آید و با کافور نافع باشد لیکن بهتر است که زغاره بر پشت چشم
 نهند و عجب از زرباخته بماند از چشم بر باد آن نهند و بر سبزه تا چشم فرشته دارد
 بعد از آنکه دارد چکانه بپزند هر روز چندرة دارد و کرده چشمن بر بندند و تر بر حفظ بینی
 است که هر ساعت مرگرتنها یا بکلاب با صندل یا شیاو یا مبارک عبور
 و امثال آن حتی که ده بروکس در حکایت در روغن گل میورد با آنکه کافور چکانه و در او
 اندرون بینی هلاک کردن نافع آید و گوش نیز همین فرما حایت کنند و خط شش است که
 اگر انکسین بولور و جلال پوسته در دهن میارد و رب شاه توت مجرود و مغز تخم کدو
 و تخم خیار و بادام مستقر با نبات و کبرابر ساییده ببلع آب سفوف سرشته خیر
 از آن در دهن نگاه داشتن نافع است و خط طلق است که در آدل تو بعضی گفته اند و زغنه و شربت
 بکار دارند و غرغره محاق و ریش توت و آب سرد طبع عدس و گل سرخ و در کلاب اعشسته
 غرغره پس معنی بخت و حفظ مفاصل است که صندل شیاو ناشاد و گل آرنی و گل سرخ و کافور
 بکلاب ساییده با قطره مرکه برینده طلا کنند و اگر آید بزرگ برابر بوزن شکافه و جرقه اصله و حفظ
 معانیست که در آید و اعطای او نیز میسر است و در قمر طیار نیز در آب و شاه توت و امثال آن میسر است
 و اگر آید و بر بزرگتر ترشها و سردیها را موقوف دارد و دستور مذکور در جبهه عمل کنند و غار خنک و آینه

خوار از آتش نریج یا باروان کا رسیدیم و مقید می بود در مایه و در آنهر ملا و خشت یا غرماش
سبب مانع باشد جبهه تری هوا آنجا و در اکثر هوای ترقوی این غذا مناسب بود اما در هوا
گرم و خشت کثرتی بقدر احتیاط باید کرد و در میان نشود و هر حال افتد که در حقیقت
چون توان کرد در آبله نتوان کرد و در شرمینی بر عکس و لمش ظاهر است و جمیع جبهه را از آبله
مانع آید و آنجا که فوت ضعیف باشد جو به کباب مگوری که مکرر آید و کربانه یا پلا و خشت
سبب مانع آید تخفیف و قتی که طبع نرم باشد و هرگاه با هر حلقه افتد رت بلبله یا بکربانه
باشد و این جبهه را در آب انار ترش کرده دادن هم نیکو بود و معصوم نار ترش یا نبات
هم مانع آید و تکیس حوارة اول باشد و آنجا که در اول مشکین و غلیظ چون در روع و منع خون
از غلیان کوشند خوراندن شراب طالع خرابی ساس و فوا که قانع نیکو بود اما بعد از
ظهور نار بر روزان اندامها را اگر مضرت آید در آن غلیم است مثل چشم و گوش و بینی
و حلق و شش و روده و بند و کش و دما از آن خونی باید کردن زیرا که در چشم و در رول
کوش هم نقصان مع و بعد و در بینی راه نفس اگر در در حلق خناق او گردد و در شش
سل و ضیق النفس و در رول با مح کنه و در بند و کش و دما چون بزرگ عار افتد تباہ
کنه تر پر جسم است که سماق را در کباب تر کنه و اندک کافور در آن حل کند و چشم
بچکانه و در شش بر دزی چند ذبت و اکشیز تر و آب تخم انار ترش در چکاندن مانع است
و مایه بکباب براه کف قوسید و محص و میر شام و شامان را در غلوان قبل از
کثیر تر ساویده در زبنت چشم طلا کردن مانع باشد و هرگاه آبله در چشم بود آبله

حبه نیکو باشد و اسهال و اسهال در جدری از کینوت رانده کم بیدارید و اینست
 خجکس و بیه ایم و در نیت هم دیده اند سبیل برت و چهار اهنه کوه دیده اند که غفر
 حبه و آرد را برده بودیم رساند و آنجا که طبعه ترش بوده باشد و ماده قابل در دوم و سوم اینست
 بزرگترین بلکه بجز در غرور اول بر آورد و در وقت نیت و آنکه در چهارم بیدارید و در نیت
 و آنکه از نیت روز بگذرد و روز کرده باشد با خطر بیه حدوث در اعضا باطنی بر باشد
 و که ظهور رکه بخاطر یک نباشد و از این حال پیش بانه حکم باید کرد که غشرا فته هر که که
 بعد از آنکه بدون آبت با ترش یا واره و اضطراب غالب شود به باشد و آنجا که غشرا فته هر که که
 آید بعد از آن شفته و کثر فظناک و حفران زیاده از عکس آن بوجه کتب بعد از آنکه با ترش
 و بسیار آید بر روی سینه و شکم و کمی بر دست و پا و غلظه ماده باشد و بیدارید و بول
 بر روی و بعد از آن سیاه شدن بول خضه که قوه ضعیف است و اسهال خون با جزوای
 با آن یا شفته هیچ امید سدا تمه نباشد و در حبه نیز این حال بهلاک کند و بسیار باشد که اگر با فو
 غلظه ن یا با شکر کرد و یا دهنده از ماده تو که کند علاج این همچو علاج حبه است الا در غدا و اینست
 و فواکه زیرا که در آید خون انبساط که غلیان آنچه موجب زیادتی انبساط خون شود
 شاید و اد بلکه جزای میل بر روی و خشکی داشته باشد مثل پست چوب است عدس و آب
 انار ترش یا در عصبه عوزه یا آب ریواج را شباه آن یا در جدار و مله اد عدس و ماش
 برنج ساده اندرین ملک زن میدهند و از ترشی خدر میفرمایند و بغایت مناسب است
 و با کبودگان میوه حواد را قبل از بروز و بعد از مار لمیس میدادیم و دیگر مرا که در ترشی

و زرشک موافق قبل غذا و بسیار و بهایم کرد و در تنهایی مانده و بجز کشت اما اگر آن در زبان
 باد که خوش معده کرد و بران مانده و آنجا که گران سرو صداع و بیهوشی و غفلت بسیار شود
 و امتلا دم باشد و ضد شده باشد و هضم بر منور بر و زگرده اگر ممکن بود و تعلیل و غیر
 از آن هیچ تر بر معینه نباید و اگر امتلا دم نباشد ضد در او ایستاده باشد ماده را از میان باز
 باید و این حق محققه و شیا و مناسب بود و بایستوبه و بایستوبه کافور و طحله با خنک
 و مالیدن شراب بر کوفته ها و دست او و بعد از بروز آنرا اگر صغیر باشد و بعد از آن خوب تر
 خواهد بود هر چه مرغ یا جوهر خوش بخت یا کباب باید دادن در وقتی نماید در هلال برقی
 حسب در اطفال چنانکه که هر روز تحت و هلالی سپاس میگرداند و بعد از یک روز بشت مطبوعه
 سوی می کشد و شب سوزد و شب قوی تر می کشد و اگر او را کوفته بود در روز پنجم حسب سوزد و تمام
 بر آن ظاهر می شود و چنانچه تجربه می کشد که اگر سیرا دند بر نه را مفید بود و بعد از بروز و بر نه ها
 معده بود هم سوزد و هم تب را غده بعضی اشورا و برنج و گوشت کوفته آن جو شنبه و بعضی
 حلیم کند هم گوشت از آن جو شنبه و بعضی با کش جو ساد و بعضی از برنج و بعضی را کش
 برنج و دیگر جوهرها و زرشکها و مردیها و زرشکها میزدند و بعضی طوطی و کان معاد میزدند
 تا با مناسبت میزدند و برین تر پر حله می کشد و اگر در اینست رز و در بازده روز
 بچان تمام معروف شد و چون مرض هوائی و ضعیف بود حاصبت بر تنویه ملین و غلبه تریش
 به تنویه و کان بخت مرطوب و مردم سیر و اما بخت و وقت سبب تخصیص که تدریس اکل
 و زرب بر بوده باشد و عزت پنج معصوب اگر می کشد که قابه با کوفته شده و اگر نه آن شنبه

فوکه کباب و پنجه انگه بر آب عتاب دارم کرده بمادات و انس هم اگر کشیزه سراده باشد
 جز در دیگر نیامده داد و ترشیرها و سردیها مؤثر چون در رقص و برود و توقف می افکنند و کمین بود که
 در بین مثال داده با بعضی شیشه میل کند پس این جبهه قبل از معنی و بعد از روم موقوف است بر این
 شیرینی اگر چه مدبر و درست کبکی چیده داده است بخصوص یکسبب نیامده داد و در طبیعتی عیان که
 بر عصبانان تجربه کرده ایم ولی حفظ برده است که در اوایل نفس تا تعلیل دم فرموده ایم
 بعد از آن جهت تشکیم و تقویت کشتاب ساده سرد کرده و آتش جو که در آن عتاب و انگه
 کشیزه بزرگوشیده باشد داد ایم و اگر از این غذا نوزت شده برنج در آب جو در آن بخت باشد
 داده ایم و آب سرد و آب عتاب جوشیده و انگه پنجه و انگه شکر و شکر کبکی حار کرده
 و کباب الوجه کبکی صفا با عتاب خلط کرده ام و کباب کبکی و دهن شکلی که هندوانه
 سرد کرده شیرین داده ایم و اگر شکم نرم بوده منع عمل نموده ایم و اگر و هندوانه داده ایم
 و انگه غذای ناش برنج در جو بخت فرموده ایم خصوصاً بعد از برز و حبه و بید تر بر
 و شربت هم مخصوصی را حفظ نموده و بسیاری از خضراتی بیدین صحت یافته اند و آب انار
 برود و بر مینو و ناقص ما بر ارجح است و طبیعت را بباری دادن احتیاج است با هر کس
 او را بجا هر بوشه و دانه جو عتاب سرد و دهنه و اگر قوت داشته باشد که قدری آب کم
 ساعتی در شب حبه او دارنه تا بخار آن تن را کثرت دهد دارد صواب بود و پنجه
 چند در آب عتاب از آن آب و آن هم مدبر و برز بود و اگر از آن قبل از برز و طبع
 طبع نرم بود و منع برز کند تا ممد و دست اسهال کند برین بهتر است و در آن بریدن ناروان

و این کس ام کرده که بعد از ارم محض است بنا برست تا چون فصد بعد از زور را می توان سازد
و آن دو که نشان او اند فاع است با هال و موی موقوف درج دفع شود و آن دفع بسیار دفع می
و تجربت و مشاهده و عین داده احسب کردن بحال بات قور موجب ملک است بلکه دو که
چند که میج یک یک مواد ساکنه و تعلیل مواد منده و آن بی ادویه تعلیل بعضی مبر در در وقت نشانه
لابق نیست صند و طباشیر و خرفه نوکاه باشد که جبهه خطا کعبه و اعصابا بعضی خاصه زوده
کافور و صمغ عربی و مانند این ادویه بحسب رای طبیب ساکنه و علاج حبسه است که فصد کنند
از باسلیق و اگر نایب اکل و اگر نایب از قیال و غیره و اگر فصد نتوان رک مرونش و اگر
بینی در کشتی و تعلیل چون خون و موی مرا حازا و حبست چند نکر بعضی موی خود
و صفای وی بود و اگر صفای وی بعد اول تعلیل کند صفرا بعد هضمه اول باشد و هضمه
زور دوم بهتر است بعد اول بعد سیم بعد چهارم و این پنج روز نباید که اگر اگر امتحان
و مبحث ظاهر است و اثر زور حصبه بر پخته باشد و بعضی ممتلی الدم را بعد از ازاله استخوان
وی حازا و نشانه از ملک و حب و بعد تعلیل داده شکستن حوازه لبکات و آبخت سرد در
جمع کردن به دستور حمایت و موی و آب با نش و خشک خنق بعضی اگر به نهات شکستن
بنهاده و اگر حوازه می افزورده در شکم از آب برشته اگر زکند و باز دیگر خورد پس اگر به نهات شکستن
یا افزاری ظاهر شود اید و ارجع که زود نیک خواهد شد و هم برین نوع شکستن و ده و اگر قوا
و دیگر از زور دست کشیدن بجزایات اندر که شکاب و غوره یا با ناز و در شکباده و اشال آن
باید کرد و اگر اندر که ماده قرص است و هو ممد و موله این مرض است و قبیله بیرون غولها

غلیه جورد و شب نیم سوخته و حمز و کریمیه ها در گرمی روزین مرض بسیار است
 چنانچه که در دل غصوب اگر سرخ و غلیظ باشد و چون غلظت نبندد بریده شود و بچوبل حرام و مستر
 نفس و از قبض شکم شان بفرموده جهت دانه برمدنی تاب غلبه و ناموفق میل و خارج و نواز
 و سر غلبه نفس ال بود و بر موی قوت و باورم حجاب و ظاهر شده و سببه و زرد نهان شدن و افتادن
 ظهور و زرد و رخسار آن نیک نباشد جهت ولایت بر عجز طبیعت و میل موده و درون و این اکثر
 احوال مندر بوقع اسهال باشد باعث خفگی که لون غلبه باشد و هرگاه که تشنگی و آب غلبه شود
 و ظاهر و در کتب بسیار است بزرگ که اگر یک بعد و بهیوشی آنرا که وقت کرده اند
 درین مرض سخت بر باشد در سام مهلت و در شغل غلبه و اسهال قبل از بروز و بعد از بروز نفس
 هم نیک است اما بعد از بروز نام و در فورق و بعد از یازدهم آنرا که بعد که عرالی شاق و بعد است
 در وقت درین مرض عرالی نیک است و اگر نیک است باید دیگر که در محضبت اسهال خون آفت
 حال باشد تخصیص در او و لیکن ممکن بود که اگر قوت برجا باشد و او این بد و بگر نباشد و امتداد
 بعد بمرحله مخصوص در او ابله است که او ابله است جهت تخصیص که در او او او
 چون مدت تمام به کرد و بسته و است عبات عفون و بجان انجمن مواءم معادن
 سلامت باشد اما در اوایل هنوز بار عفونات و چون استعوط حد شایسته است دفع آن
 مغز که کند و اینا که خوب است آب رود و با کرد و اگر ترا بجز لایقه غلبه کنند اما در حشا
 تو که کند و با کس از این کاست که بعد از غلبه با تخصیص مواد با کلیه دفع نشد تمام
 مواد و ابله آن نواز که بر بروز دفع شود و اتفاق رخاست بچند درین حال فصل واجب بود

گرفته قاشق ابر محل کن رسپرز از شیب روی او چنانچه محل ورم آن محسوس است بنهند بی جا
 یا بروی پیراهن و روی شفا میبخشند و بر انگشت است و دهنده چنانکه ماره طور در کرد
 رتبه است مکن تمام آن بوز دو آن هنگام در شیب قاشق بر زیر میض و در بخت محل بوز دو آن
 عظیم مر به آب و با بر آینه ما و جو و آنکه در پیراهن انری نوق و در قاشق زنا دین و حرارتی ظاهر
 نشود و مر میض اغلب در آن وین طاعت نیار و واضطراب غش کنز آب بر روی او باشند و او
 و او را بهوش آورند شکل است

حسب از جمله امراض و مایه است که از او آمده و در از ده
 بغیر چون در جاب پیر آب که خلق بسیار را که گرفتار شوز بخت فصاحت و تغارب و طاعت
 بکه بکیر این مرض بیشتر در خفیف و بهار و در بدی هوا بیدار و این مرض فرقه عمره
 کمینوبت البه بر پیر آید و دو نوبت هم در بهار و زمایه ازین مایه بود و علامت این
 آنست که در منطقه آن سخت کرم بهر و اگر طبعه و تر بود و در سه روز بروز کند و آنم میگوید
 و هنوز بروز نکند و بهشت اکثر با خط بعد و دریم بخضر افق مزاج در دو روز از ک
 علامت بعد سیم از سر تا پای حبه بر چن کرد و در کجاست و بر پیر بهشت و دریم منبر کس که
 اندرتب که بر فراش میگردند و نزد سخت و شنه و بعد از مننه حبه سرخ بروز کرد و سلامت
 باشند و محسوب از در دست و با با حال نایب و در در حقه مناسب مواد و پیر

کل کوفته را بر سر خاکستر کرم نهند تا آب کرم شود و در غزه بهتر از گندم و صندل سازد و بعد از آن تمام
 در آن نامی نهد آب سرد بر دوش بکشد و بچنانند و شد بهتر حوی کرد و حمله آن باشد با آن قریب
 متعلی به خطرات بر دوش و غلبه آن به نشیند و صاف آن بر با نام آن صاف که بر
 و در عایه فده باشد و این حکام که تربی حاصل باشد قدری سیاه در و با غش
 که آن غذا را باند و صغیر شود و در آن قوی تر کرد و اکنون چون بدست را و صاف رسد که نشیند
 و روی بول را بچند کند و در خاکر خواهد بود استعمال کنند همچنان باشد و اگر نرم تر خواهد بود با آب
 از آن نرم تر کنند آن معده اگر خواهد و یکی آن چهار برابر آب یک نرم علاج ورم سپردیم
 عرب محرم را که هر که این بر من بود و دوزخ در آتش سرخ کردی و محل درم که شیب است
 به حسب حکم بگرفت چنانکه دست در ده و کنار سپردن و با در میان نکشت او در آمده
 بودی و آن حال دوزخ را از آن طرف دست بروی از طرف دیگر برده کرده و طوطی
 بکشد شتی تا نیکو شود و در بعضی او کس دستها و سینه و سر او را گرفت تا بچند و سپردن در این
 و آن شد و بعد از آن حال دوزخ را کشیدن و در بعضی اثر شتی شربین دادی و بسیار باشد
 که در آن حبس نشسته و کشته از درد و مدت از آن بگویند که آمد و در بعضی به شتی دیگر
 این مریض طایر شتی و مجرب دیگر را دیدم که سپردن آب که دوزخ کردی و در آن رفتی
 و صحت یافتی و طریق این چنان بود که صبح چهارشنبه آغوا ماه پیش از خرداد
 و سخن گفتی شکل اگر کمتر بشی و بنام مریض و مادرش را گفتی یعنی مهره نویسد و از آب بچند
 و در فاش جوین نهند و انگار شش بر آه کنند و در این دست خوابانده و دستهای حکم

بمقتضای آنکه بیرون نتراند و در محل وضع لوله انبساطی را هم درین قاعده از هر یک طرف بار کند شش بر کشند
مستعد آتش زخم در دیکدان میکن چنانکه مسامع برهوش انگاه اندک بر میزن آتش آتاش
بر سر زود و شبیه را انگیزد و با هم استکی آنها مقرر کرد و چون آب تمام آید بجای زردی
در درون فرغ بدید آید و آن هنگام آتش بتدریج مایه برود چنانکه زخم بجای سرخ شود و آنگاه
انگاه قطع آتش کن بگذار تا شبیه تمام شود و آنگاه قاعده را با آب بردارد و نگاه دارد
وقت آن چنان کرد که قدری در ظرف شبیه برین درجاست گرم بنه و سوزن آید در آن
اگر آن ساقه جوش و سرشش آن چه آید و در میوزش از تمام کرد و آنرا تمام حل ساخت نجاست
حار آن خمیست و اما مکر حار ساختن آن مایه کرد آن و به شود بلی کا زور قوع نو کرده مکر قطره
وقت ظهور بخار آتش شکو دهند و بداند تک طعام قطره کنند و کم مقدار در چنان مقدار
از آن تیر آید بنده و با هم مقرر کنند و مغز آنرا بر تندر و تحفیر کنند چنانکه در کرده شود و چون نیک
آب دارد و مقرر مقرر تدریج چنان کنند که مکر تا بر کرده با احتیاط بران کنند چنانکه مکر
تا قوت آنگاه آنرا در ظرف سفید نهند و در موضع نیک و من گسترده از دندان بر آید مقرر کنند
آب قلیلی حاصل شود و بکار آنرا در مقرر آب است که چون زمان از غلط باشد از قاعده کمی جو
چنانکه تدریج آن گرفته اند از نصف مایه کردن چنانکه قدری نوره خالص در بوبه کنند و بگذارند و مایه
برداشتند از چنان در طغاری را پس بنده اندک چنانچه حله زبره زبره بخوابن وقتی
است که براده شود آن کردن و آن براده بهتر بعد از آن ریزنا را خشک کرده و در قدری آن
را از آن در فراب و زمانه کنند که بنصف نصف آنرا بکلی حکم گرفته باشد از یک سیوس آن به کل

و راجع به و سوره و مجمع سوره هر یک درم خانجاء درم و نبق را در حاصل کنند و اجابت
 کوفه و محنت باین خلط کنند و در عن کل و در عن به نوبت و عن زیت و در عن و نبق سرشته
 بقوم از طر خانکه نج شقال مصطکی هر کند و در این پنج مقل از وزن مرد و باد سه ستوری و ستوری
 و دوسوی سه خانجاء به رده زکار و سینه ده زکار و راجع به نوبت و در عن کل
 کل محتمل می رسد کوبه از آن این دو به بسیار ناموافق است و سودا باطلند و رقی
 وزن موافق باطلست و کند و بر شیده دارند بعضی از آن که عهد هست با وزن قال الغنیة
 سلوات الله علیہ التقوا الیه و داله نور و حدیث دیگر از خیالات اهل حق و نور
 و اگر با بیان بگردد سیما بجهان دوم مصطکی می کند زیت مرد و نبق و خانجاء و جمع برکت
 و جمع عربی باز ده جمله بهمان دستور و در غنما که نور سرشته و نگاه دارند و در عن رزق
 آنی تلخ یا غریبه و در عن کل بر نمودم موافق بود و میراست و بود که جته مالیه بر ریشها
 ضبت از زکار زبانه کنند و بعضی از آنها به نوبت بعضی از آنها کنند و نافع بود و در عن حشمت
 نخبه از قهرات اهل زمان طریق اصحاب بگردد اجابت سیده و بعد از جو زخرد کنند و در کونه
 حد از آنکه کنند و در عن زیت کنند اندازه پس قوی و این مصلحت کند جته سه و استه خانجاء
 نیز به نوبت و در عن غنما سیه بود و نافع جته آن گویند که نفع و طلا از هم جدا
 بگردد و در عن غنما سیه بود و در عن زیت کنند و در عن غنما سیه بود و در عن زیت کنند
 آن مقدار که در دانه سیه را ببرد و چهار دانه و بر یکدیگر حکمت بیاورن چنانکه دستور است
 و در کردن قوی آنجا که محل حاصل است به سیه کل الوده در آن پنج مانده از نه و هن زیت

بکینه با بونه و مقیوم و جده و سپینه بنز و کل سبز و خنک از هر یک ۲۲ موصی هری حنا یک
 ده درم تخم سیب دانه و فناء اعمار از هر یک با بونه درم حبس بل هشت درم
 اصل کنیز از هر یک معده درم اصل جوز مانل و اصل مخلقه پنج درم جله اصل اینم کوفته و زنج
 اکجوشانند پس تخمها را در افکنند و ساعتی نیز بویست نه پس حبس بل اینم کوبند و باقی غلغله را
 در افکنند غیر کل و بویست نه و در آن کل افکنند و در بویست نه و با بونه و آب پخته یکبار
 باشد انگاه و دسیر روغن زیت و دسیر روغن کوبک و دسیر روغن کبچ و دسیر روغن مغز
 شمش معجوشانند تا آنجا برود و در روغن باشد انگاه و چند درم کل منجم کوفته در آن بریزند و بجا
 دارند و این الفاصل از فرغات اهل مندر کمر نه مار سیاه باغ و دسیر روغن کوبک و دسیر روغن کبچ
 و پاره پاره کرده در روغن شبت اندازند و در آن تاب چهل روز بر رویه بکاه و آن
 و اگر در آب سیب بچوشانند و با بایند و در روغن کبچ در افکنند و زرم بویست نه و اما اگر در
 در روغن باشد تم نیکو بود این روغن تخمیل آرز و در مها عینیت کند تخمیل از مغال
 و این اما و طایع هم از منو کمر نه علامت پنج با بونه نیم کوفته یک مین در آب سبزه بویست نه
 و چون بکشد بخت شقه با بایند و شتران آب تخم نا توره کوفته و بخت در آن بریزند و ساعتی
 بویست نه و با بایند پس قدر روغن سپه دانه در افکنند و زرم بویست نه اما آب او
 در روغن باشد آرز و در روغن را بر و چون فاقه با بایند و در روغن ابله زکک حکا محرابان
 جهت همین مرضی بکمر نه زسقی و مصطکی و ترب کتب اما سادی درم زسقی را بهرست
 مکرسی درم کمر نه زکک نونبا اسفندج در روغن و صمغ الوار از هر یک سبب درم بویست نه این

شک پنهان درم انچه دره عدد و مویر سباده و درم عناب بنیاد و ششم سبستان یکصد
زرنک و شش بودی و آنو هر یک درم سبب و دو و شش و دهی از هر یک سه عدد
ما و آنرا بهین و سر کرد و نشد و پس از هر یک سباده یک سماق نیم سباده نشد و نشد و نشد و نشد
چون شد و بقولم آیه اول اصول را نیم کرد و نشد و در نیم من نوسان یک بویشتانند و شش
نیک و سیو را در معز و اگر در شش و عناب و سبستان و مویز بویشتانند و شش و شش
انگاه برست مالیده بیا بیا انگاه غنا و غمها را در افکنند و بویشتانند و بعد از شش و شش
انار و دوشاب و سماق و سر کرد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد
و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد
و ان زرنک و دهیم بر کرد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد
بکی کند و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد
و نیم من کلا آب نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد
بویشتانند و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد
با بلعقه خورند و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد
و اکسید و آب و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد
و آب و یکین من آب هند و از و چند شاخ خالص و نیم خور و بویان و ز طرف سنکین و نشد
تا باینکه نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد
و ان رنجنه بر نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد و نشد

در مار پلیله رزو و مصطکی و علف پرون لبته بکه بود باویان بوست باربع رست
 از هر یک نیم بود و کجینند که ای یک و کاه در آب و کاه در عیر و کاه فو و کاه فو و کاه فو
 و از عجب رایت اطفال نضوف جمله فته اسفاده کنند شایه که در گیری مرد هسک و با دیان و فته
 از هر یک دور یک سائیده در آب خیار باد که صیب ترنج در هند این کثرت بود و حبس
 از غلات حضرت کمره مغربان فته و پاک کرد آنچه خواهند و بعد در مغرب کمره سبزه کوفت
 از امه که خانه کوثر و چینه بآن نیکو بگویند و برابر مجموع از برع سینه بآن نیکو فته کنند و جمله
 بابک بیهوا بخور و سبزه و دق و کجینند و در بامون سنگر کاه حبه سارند هر یک ربعه و کجینند
 بزرگ و در سایه خشک اند شربت پیچیده و این حبس بماند و قرطوبت مغیره و افلاک و لایع و بسم
 شود و صواب و محروم و قلیل رسد و دفع کند و در اندک و شب مثل کرده بر بامان بخور آب
 و آن دانه مثل کند نیکو نافع است و قوطر مهبل از فته است حکما و غیره کمره و غن حبس و در دم
 مکه که مرل و در آن جوشیده و کیده و حمه را بر آتش بر دم بکند و کده دارد شربت نصف
 کوشاک کنی بود و اول آنکه این قوطرها در قدر بپزد و آن مالیه متاول نمایند باغ و به آنکه
 این قسم مقادیر و قوطر حبس مقرر شده و آن بعضی مردم بپوشند که طبع ایشان زاده
 از این مطلب سرمد سنک سلیمان با آنکه سلیمان که در کاغان پشه و کاه سار و این زک
 کنند و آنرا حجاره می گویند و آنکه کما جور و مانده و در دم پلیله سبزه بزرگ می خورم کوفته و بخته
 در روغن بادام عالیله و مقدار که جمیع افوازان نرسد آنگاه بستانند حبس حبس و با هر
 آن یک حبس سخن گفته و بعد را بصل خیار شیر برشته شربت از آن و دوم افوازان و یکدم

هم نمیدست و بعد از ده شتر هم قوت ندارد و از دو درم زیاده نشود و در آن نیز سه و دو قوت توان
 در بر نیز آن پنج بر نیز زرنج بوج رس و نوع بود یکی بر و رس کوبند و دیگر را مهر رس
 سه نوع بود صغیر و وسط و کبر و جمله آن از مختصات است ابو از بر و رس کبر و جمله آن
 از مختصات است ابو از بر و رس کفیل یک خود و خیل از هر یک و متقال منقول
 یک شقل و از رنج بزرگ و هر یک از اینها بر لیور کوبند و در بر بیل صغیر از هر یک متقال
 سه متقال تویا در غیر معلول نیم متقال نرینه و ناخواه از هر یک شقل متقال جمله را دون و محلی بگویند
 و از تیره نیم سوت بر این کنند نگاه دارند ابو از بر و رس و سبک بزرگ خاک خوب و در آنکست
 تخم مرغ لعل و از هر یک شقل تویا و لعل سباه و بزرگ و در خیل و دره از بری از هر یک متقال
 و نیم عقرقر یک متقال جمله را بعد از دوق از متقال سوت بگذارند و بعضی زرنج و کور و سوز
 از هر یک نیم درم ضم کنند ابو از رس صغیر خاک اعلی و در خیل از هر یک متقال و در متقال
 لعل که و سباه سه متقال از تیره هم سوت بگذارند و بعضی حبه قوت باه و قوی باهیه نیز از تیره
 کت و در وقت کوفتن هم منجمی دست از آن کوه شدن نگاه دارند و هم را اول لعل حق
 نیکو کنند که بر آن کشته سیوه و بعضی جهت قوت لعل می کنند و آن غلظت است چه چون لعل خرب
 سوت از آن کنند بکن بعد از عاده مختارند ابو از رس کبر و بر رس کبر شری که خاک
 او را یک متقال منجم کرده باشد و لعل سه درم باقی بماند و از حد سبعة معده از معده
 هر یک سبع مجموع شربت این شتر از بر و رس بکن بر نیز همان بود و دستور خوردن همان
 پیش از آن می برند نگاه دارند و افضل سیاه زنده گویند اسم است معروف الفان مختصات است

ریزنه محبته اكن است و نيكو بهم برآورند و نگاه دارند و هر روز ده شقال بوزنه حلو میخورند
 هم غرقعات ابل منه بکند تا توره بچمن و نيكو بکوبند و در پنج من شیر اندازند و قدر آرد کنند
 و نرم بچوشانند چنه انکراک بر رویا بایند و میان زنند و بهر سوره که از بکند و بکند
 صفره بپزفام را تا دو اقمه بر سرشته از آرد میدهند حلو بپزند زنند و حلو را آتش بر خورند
 داشتند در مجموع دار صینی جوز بویا و بادیاں کوفته و چنه بران زیرند و بکشتقال رغوان
 سوده بان فلفله کنند و نگاه دارند و هر روز ده شقال بخورند زیاده و کفر را صیب
 متعصب است بکون الحنف هم از غرقعات ایشان بکند چنه حبث جدیده مبره جوز هلیله
 و بلبه و آله از هر یک جوز بهر معینه معتز و غنجل و فلفل و جوز بویا و قرنفل از هر یک
 چهار جزو و حبای بکند و پاک کرده عشر حبث تا توره بصف مجموع حله را کوفته
 و بکند نيكو فلفله کرده و بکند برشته بر سوره و نگاه دارند شربت و در نباشتا گویند قوت
 جو آن نه ... و موم سیاه مابین سوز کبیتی این سوز از حکمای نه است و کبیتی اسم
 حبه است و چون اعظم او احب است بدین مشهور شربت حبه جدیده مبره حبه زکمه
 خواهند در سبت شقال از آن فلفل و جوز بویا و سیل و قرنفل و غنجل و بهر معینه بکند
 و نيكو فلفله کنند و بهر یک شقال و نیم ازین سوره از نيكو کوس پاک کر رسو هم کنند در پزده شقال
 بکند معنی حبای بکند و پاک کرده ضم کشته شربتی از دود بکند و نانیم و انگور درم
 هر روز بکند و وقت باید و وقت مردم صنعت مزاج را و بر سر طعام مردم بخورند مزاج
 و اما اصفا و مردم و مردم و مردم مزاج و مردم از ایشان انسب بود و وقت خواب

و چون غلغله اش از بازگونیست نظار بر او خورشته مجموع نام بر حسب کرده اند و چون
 زمان خود بنقشه آورده رس سکنی که از هر بار تر بار کشتا تنگنکار احسان منکرانند هر
 جوت روک کاهوری کوراجولی بری رس سکنی که کوبند و بر عبات کوبند و کت که کور کوبند
 و او ر غیر دیگر در هر بار زرنج را کوبند و تر بار با غیر اطرعیل صحران مجموع ملیده و بلیده است
 و زکات و از دست بعد که آن مجموع فلغل و غلغل و زرد و جو به است و تنگنکار غیر تنگنکار چیل و تنگنکار
 معلوم است نه بدون بر سر عین بنیم حجت عین صفت و چهار حجاب عبارت از کوبند
 غیر علت کافی اهرای عینی میر ترکیب آن بزرگوار معز و در و از یک جزو و تنگنکار
 عصاره آن بایه سیه آن مقدار که جدا و در بران سرشته شود پس سیاه را بر تار و کت که
 کرده و صایه و شوبه کنند چند اند تمام فاکتور بعد از آن پس ابرکت حق و محل کنند انگاه صایه
 تخمه و صایه پاک کرده بانه حق کنند انگاه با قراقرز گرفته و بچینه مجموع نام حق و غلغل کنند و بچینه
 کاتینیک را بر سرشته و حباب زنده هر یک معز از بخور صایه و وقت صفت اصلی را با طعم
 چوب خورنده و مرغی به هر چه مناسب بود خورنده و نهانیز توان خوردن و فایده صفت را با این
 بر سینه چنان بایه کرد که با رس و زرنج معز شده و اگر خواهند که اسهال کنند صایه کت کنند
 و اگر تنگنکار نیابند درین ملک آب برک که یک عوض کنند و لو شایه در هم از عرقیات است
 و با او ترکیب آن بکوبند و غلغل را در یک جبه و در غلغل کجند و در تران و در دنده و جو به در آن
 بر سرشته آنقدر که در دستور صلوه است پس معطران زیر بند بعد از کفایت انگاه
 فلغل و غلغل و در صبر و با دیان و جو به و با و فلغل از هر یک جو به سیه و بچینه بران

و بنید که مرغ و بزرگ شده باشد چون دانه آرد رسیده باشد و اما اگر بعد رسیدن از آن
دانه ها هم بر سبیل است خورند و قوتها عظیم در پائیند در وقتی که جوانان آکل میکنند ترش است
ایشان اکثر این و فاد بود و در پیر این قریب بر پیر رزنج باشد و سه هم جوانی که به پیش و
همه که مذکور شد خسته بشود و با کشتن بر جوان که از امزش گویند آن حیوان در حوال اینها جان گیرد
از این بجا جز در هیچ مغز ترش از هیچ گوید که در سر است از اینها لی گویند و قبل از عدم گویند
جسته که از او آرد و پدید اگر فوق حوز و چون قسمش بر بخوانند غذا را دوست و هیچ مغز نیاید
خصوصا بکشد خردان و فسادل بیامد و شش سر و پیر و حبشها بر دین فیز و کشته
که رفات که دانه که مرغ کبیر و گویند که در زیر صرح اند و هر که این گوشت خدش تو که کم که
دانه و دق و سل افته و جمله و شش و قریب و سر و سر اگر حیوانات آید چون آب بید بر آن
یا بنور اند حکما بر منده حفظ این مجموع در میان کعبه غلبه متعنه کنند و از حکم است بنده که دولت
رسیدن باین مجموع با اعتقاد آنرا جدا کرده باشند و نتوان شناختن شبها موضع آنها و سر
فان شود و مکرر ظاهر شده به تکرار نکرد

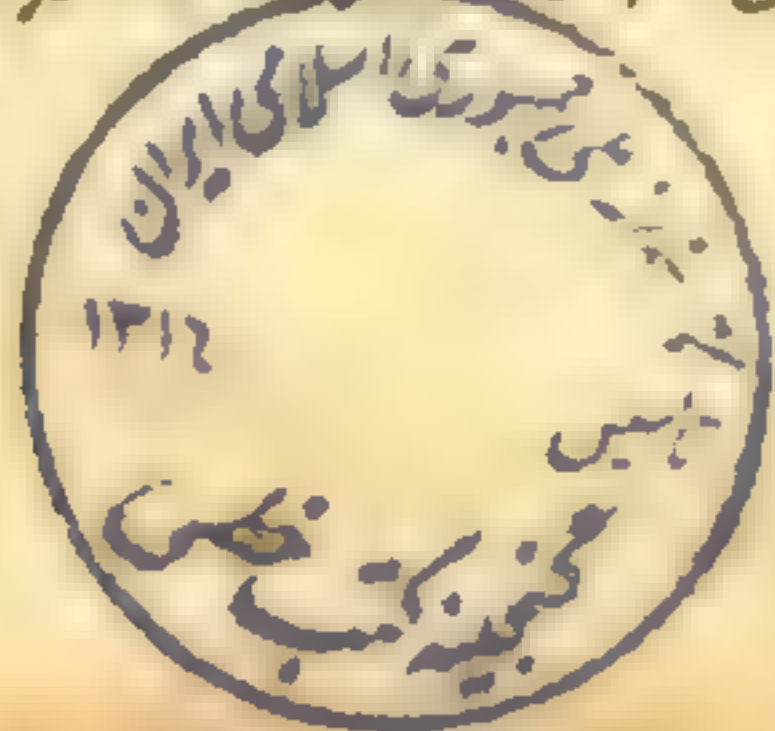
در میان بعضی ترکتی که در کتب آمده

ملک صریح است و اینها از محرمات حضرت غیبی که میگوید از دانه چینی و جز و جز و مثل و
ما و در برابر عمل معجون کنند که دانه و آن تا عمر طلب با بقیه کواری بری این جنس است
از محرمات الهیه که در این رتیب داده که در اصول نام داشته و بری و بر حسب گویند

خوردن افیونست و دیگر آنکه ادویه معدیه باین ضم کنند بنوعی که جو غایت باشد و این نوع
 بهت و مداومت ترکیب پر هری خاص بنام نیکن شرابها و جوهرها باین افیون است و جوهر سرد و سرد
 سبب قله خشکی نوزد و جوهر سرد و تر و غلظت بلغم مزده اندر معده بر نه آورند و در بران خشت
 رسد اما طریق خوردن مار به نوع بعدی آنکه تخمه کونشت اگر ابتدا در پیغ غار میکنند بهستور کار کردن
 دوم آنکه بهستور حکما و زیان در معا جبین کنند و بهان مداومت کنند سیوم آنکه بهستور حکما
 هندی بعضی سازند از اصول افیون متور متور مثل نیل ملوک و نیل مارچه و نیل کرونیج فارس نیل جزر مثل
 و نیل شطرج سیاه نیل مدجله کفتره و از علقات معتوسه نیل شب و تر مثل پهلر و کاه و اود کاه
 حول و شمال و پودنه کوهر و قبا و الحار و اسینه و برک و هرک و جده و یکوب و از غنما متور
 حافظ مزاج خولی یا نخاره سیاه تخمه مستعمل جزر مثل و اسینون مدبره و تخم هرک و تخم
 نهک از هر جنس افیون برابر یکدیگر گردانند و از پخته را در خم کرده در زمین کنند و بعد شش ماه که جمیع این
 افیون خاصیت و طعم و قوت خود باز داده باشند دوم غده و مار سیاه بزرگ زننه و از آن
 زخم اندازند و مرا از آن پرنه و بکنه زننه یکمشت ببال که اول محل قوت اطاعت و این حکام
 افیون ادویه جله تحلیل یافته بمب صوره الی گرفته باشد پس این آب را بیابانید و صاف کرده
 در ظرف صینی نگاه دارند و هر روز از آن کی میخورند تا بعد از مقداری و کرب آب نیکو سازند
 و بران قرار دهند و بعضی تا دوازده سال کرده بلوغ کرد و کاست خم حفظ کنند آنگاه صاف
 کنند و خوردن وقت این زیاد باشد و بعضی استخوان قوت و دفع این نفع است آن کنند که در رخ
 بابت تنهام چینه کرده در پیغ ختم اندازند همراه مار و بعد از آن در چینه گاه و آنرا را نیکو را

مزاج را مانع باشد از کسب همه ترها و سردیها مردم سردتر مزاج را واجب و گرم مردم غنی تر مزاج را
نافع است میوه که شیرین و ترش باشد و سردیها مضر بود در مردم گرم و تر مزاج را از هر سو
آنکه جایز بود و باید رس خوار از گوشت عنب و توغن در مواضع گرم و تر در در افتاب گرم
و زنجبیل است موز و ادویه فربه سرمد و غیره در وقت جماعت و اکثر استغاثات و جوع
و عطش موز و کدو و طعامهای چوب و زرم حوز و سرسبز و غیره است - پس وقتی که اشتیاق
و همچنین طعامهای بر وزن کدو و کوسه و دانه و بادام و گوشتهای چوب و جوان و از
اشکاب بر هضم باشد و در وقت که راه هر روز غسل آب سرد کردن در هر ماکا هر یک ماه
معتدل در آمدن لحظه مناسب بود و از مباشرت به نهاده اول بود و افراط آن نباشد
مضر باشد و بعد العاده بسیار بضر است بکنند بلکه در او اوقات عظیم در آن حاصل گردد
و شاید که چون رس و شباهه آنرا جهت علاج خورند اما اول آن بود که بعد از آنکه ماده مرضی که
رعینت و مرده باشد خورند تا بکنند نیز ممد و آن شود و هر چون مرض قرار یافت
و ماده سکن شد تخیل شکومی بیزده در اعمال مرضی دیگر امس می شود و آنرا چون ماده گرم
و رقیق بود هرگاه که طبع کبیا رونت کنگرین بر عصب و در رنجته شود اما طریق خوردن
نیمه هم اختار زنجبیل است ابتداء آن در مقدار رماش بود و اختتام آن در دو سال بر نیم
درم باشد و بر میزان آن هم به دستور پیر زنجبیل بود و من جوکی را دیدم که نیم الفا
بر کف کرده کدیرم و چنان مجوز و هیچ امراض مؤنه خنده را بر و کندی بزدی اما
طریق خوردن جوز مثل روغن بود یکی آنکه صرف آنرا عاف کننده خانی و به دستور

حیوان را از خوانند و در کبوتر خانها فقه کبوتر بسیار کند تر با قتی تمام دارد و گوشت کبوتر
 از غار پشت کوبیده حبه اکثر سموم دوسوع معینه آید بجنبه دغام و طبع گوشت ماهر سانیامند
 ضرر جمیع سموم منهنش و مشروب را کم سازد و در شند طبیعت عمل کم و حشمت در دوم چون حبه
 غزل کلبه معن کزنده نافع بود و بار دغن کل بیایا منده نشویم را معینه افند و غلبه یا منده حبه
 جمیع محذرات نافع آید و اگر بدان فرکنند اکثر زهر بار بر آور و اگر آتش خانه خلعت چون قخم
 بجانها سموم طلا کنند بسم آنجا کنند و در مسکه تازه و در دغن کاو و کوفته تازه و سپه خواش
 و قنعه و در دغش و کوزن و بز نوهر و آهو و موسمار تر با قتی کبوتر است قنعه سموم دوسوع دوم
 بخورند و بر رخم کزنده کی آنها مالند و آنچه تر با قتی حوز و اغادر و دغن او اوقوبه و الله اعلم
 اما طریق خوردن بعضی سمها و در دالای مضر حبه حفظ صحت و دفع مرض به آنکه اینین ته بهر حبه
 از حکمت حکما نیست بطریق ایشان بیان فرمودند بیان میشود و از حبه سموم و اولی
 مفرقه آنچه منفعت و اوده آن محرر سوخته و در حرکت یونان مبین است و اگر
 درین محاکم غمزدانند کور میگرد و آن شش و است بخبا کما در ریح و ریح
 تا توره و مارا طریق خوردن بجا ک سه نوع بود الی قوله و اگر خوانند و ایما رعایت
 کنند و آن بهر ریح و منعقد آن بیشتر و در دغش ظاهر گردد و آنکه هر که عاده مستقیم شده باشد استعمال
 آنها زباده مضران نباشد نسبت بدین دوا و من بعد اوقات که بمردود رس در سوره خود را
 علاج کرده بود سبب بران بود که هر چه از اینها خواست خورد و در تفاوتی نشد و این دوا
 بعد اعیانها اگر بسیار شیرین نباشد و نیز ترش شیرین و جزا ششیرین و دوم گرم خشک

جمیع سموم را سدا نه جان برنت کشن منی حور و شش رسن کنند و آن مجتمع شده باشد
 و غلیظ و بسته گردد و اگر سدا نه گویند چون جهت نهوش میباشند غصه نافع کبر و طاک را آن هم نیست
 پس تباعج طبایع مختلفه است از خوار و عالیه باشد و حراره معتدله و دوسوخته و برود معتدله
 چند و عاثرین شیرما در ترافیت شیر بز که است که از غلظه مس و سایر ریاقات خورد و
 شیر که در کوه از ریاقات خورده بعد شیر کاه را که بعد از ترافیت جویده و بعد شیر
 آرد که سموم قتله قویه معادین بعد از آنکه از گیاهان ریاق خورده و مطلق شیر نافع بعد از خوردن
 و مارگزیده در رازنج خورده و ارنج بر خورده و کسان را که دارد که از ریاقا خورده
 مثل بنج و شکران و شباه آن و زرنج و زکار و امثال آن بلک جهت ضرر جمیع ادویه معتدله
 محرقه و اکاله نافع بود و حکما نهند کاه زرد را معتقد باشند و علاج اکثر زهر خورده و بلع و نهوش
 به آن کنند و تحقیق طریق از در محل خنده کور کرد و دلم گوشت بز که هر دو کاه و کوه از ترافیات
 خورنده ترافیتی نیکو دارد و جهت اگر سموم و سموم و گویند خورده و گوشت بره یا بزی
 جز مس حیات و عطار طبیعت نافع آید و ماثر اب غنچه کلب کلب مفید بود گوشت
 صندل و سپر که نمک و زیت نجی باشند جهت سموم اگر سموم نافع بود و چون شکم آن نمک
 را کم و تر محل سموم نهند و غلظیم نابره و هر دو تکرار بسز فایده و به اگر گوشت افرا نهند و
 بنده نافع آید و گوشت اگر حیوانات گزیده بز و خرم ایشان بستم غلظیم نافع آید و خوراک
 گوشت مار جهت گزندگی از نافع بود و نمک بکر حیوانات دیوانه جهت غلظت ایشان و گویند
 که گوشت بکسور این عطر را سو اباثر اب آشامیدن اگر سموم را مفید بود و گوشت

گویند که بار بعد از جلد تر باقی نماند سبب آن که اگر شکران با درین و اشال
 آن خورده باشند بغایت نیکو بود و بعضی از خورده در دفع سررسموم تر از ترس و معده
 مایه بره یازی و شیرینی ازینها درین درین ابواب سه او تو لوسات بود و از دانه قراط
 و اما که مستعمل و از خواص آن غده است عقد شیر و اطفال را قیت و منع سیدان رطوبت
 و تخلیل خورده و شیر که در معده و میان دانه بسته شده باشد و کمت پیدا کرده
 انرا چیز برین روز و سحر و سرج العفت که اینها در زهره کاویا بند بوقت برین ماه
 و افوا را که خون از مراره حاصل شود بغایت تنوع بود طبیعت آن گرم و خشک و از خواص
 و دانه که مایه از در میان مایه نافع بود سوء و غلبه و رتیل و زهره کاویا برین ماه
 مایه نافع بود و ماثر اب شتر خورده و اگر شکرسموم مایه مایه مایه و زهره کاویا برین
 قریب باین شافع چون شش و چون کوزن اغریاه غلبه و تر باقیات صور و او تر باقی
 نیکو بود اگر شکرسموم و سوء را چون یک بلغم با جمل مایه نافع و آنکه مایه خورده و تر باقیات صور و
 شتر باشد و طلا کران بر سوء و غلبه مایه مایه مایه و کوزن طبیعت جلد مرار
 کرم و خشک است دری خورده این در مراره جبهه جمع مایه نافع مایه و آنکه مایه خورده
 باشد بهتر باشد و نگارند هم عظیم نافع آید برغم من اگر زهر خورده را میند آید بجنین کسی را که
 حیوانات سم خورده باشد قضیب آید که نیز خشک است چون جبهه سوء افویا باشد بغایت
 نافع بود و همچنین بجهت آنرا چون حشمت الی و شش مل و در خشک است که اگر آب چشم او را در
 دران جایگاه معتقد شود بجنین دفعی که که مایه خورده باشد بکدام که باور دانه که بیاشامد مایه

حضرت خن کادطی را دفع کنز حجر باد زهر آنچه از بند و چین آوند مجسمین نرم و رنگین باشد باغیر باشد
بهر مذهب چون ۱۲ سحر از آله پادشاه معین و دیگر مایه ها کنند اثر تمام دارد و قبل از خورد
تم سبانه مانع بر آن باشد و افراد شیر از آن بخورد ببرد و از ساقه در بر موافق عین باشد
و طلا کنند بصلوات دارد و بر سر عتوب نهند و در ساکن کنه فالت ساقه خال لانه جبین که در و منی که در
کو شک و کبر و رنگ و کلاه دم اند که در هستان بسیار باشد و بر روی سنگها که در لینه خانه سازد
از کل سینه کبیر را که آندند او باز باشد و عواره تحقیق نایز کند و گوشت حیوانات و حضرت
و در آن جلد بخورد و بهترین خاک لانه آن باشد که گنداشد و استخوان گاو نر از آن باید چوب خاک را در آب
افشاند که در آب که جسته عسل سیاه و روان بخورد و حشرات آب منع کند و در نشاندن بول و امر که
بهماماری دهد و چون در ادبیل خورد اگر آن بود که بصلوات آورد و خنم عیله ناپدید کردن و کرم
کبریت بهترین آن سرخ بود و اعلا از آن از کوه و ماوند اگر نرم و خشک است در سم گرم کرده
بر موضع لسع مالند و آن آید و با آرد عجیب کرد و با بایون آینه یا بسل ضم کرده و با بایون انسان
فشک آب سرشته با با ملک الطعم که خنتر بر سر عظیم مانع آید و بصر را آب صحران که در شش
بر مانع آید و از ترایات جوانی مطلق آنچه حتمه و از مضرة معتبه بها یا عارض باشد یا مسی
شود فاو زهر پیش میزد و است بهترین آن بود که بزرگ بصر بسیار و دلو نرینون و چون مایه
بسلینه بخورد شیر عنبه رنگ سبز و آرد سوزن تا بیره باور سرد و در سفید از آن بر آید و
و آنکه از زهر سیاه یا آب بصر یا کلاب با دوز یا خمر یا آب غوره یا آب بصر یا آب
نور که در سم بود را دفع کند و اگر کسی روزی نیم دانک خوردن عادت کند هیچ ضرر و آزار نکند

در ابتدا ای دوق اندک عداوتی بهم نهم نمود و آنچه صلب باشد مایه و در دهنش بود نیکو نشسته بود
 کرمست در اول درجه خشکست در دوم جبهه سبع جزو است باز ده گنوم عداوتی در نهمست و کرم
 خمر از آن مایه بر آب پاشانند سبع اگر نهموم را مانع آید و اسیر هم اما رتایات معجزه شفا و نهم معجزه
 و از مغز معده به عارض باشد اینجا مذکور میشود طبع مختوم کل رخ زکست و رضا سخته
 و مهر کرده از جانب نهم آورده شریک دارد و علامت چو آن الکست که خاص باشد و در
 سبب از آن آید و بر زمان حسابانی باشد و بر محلی که چون رو نباشند غمزه به بند و نهم
 چون مایه بر آب پاشانند مایه موم قتال مقاومت کند و جمع نهمش را مانع بود سینه مایه و طبع
 اگر پیش مایه در بدن بخورند چندین فراورده که نم دفع کند و قبل از روز دهم منع مایه از آن
 آن که طبع از مینی سببی ای بی مانع بود و مایه بر رقیق مایه خروج حبه و مایه و عقوبت مایه
 و مایه و مینی مایه ای که زلف دم و نفث دم و فروغ و رسل و غنوت اعصار اما با جات مایه
 در معده جات مناسبه نهمش غمزه زنده مایه کردن فرحانی نهمش و هر نقطه سببه سببه مایه و
 و خشکست چهارم درجه بر جبهه سبع مکرر عداوتی در نهم مایه مایه مایه و نهم
 طبیعت آن کرم بود و در دوم درجه از آن مایه طبع صلیک و نهمش مایه مایه مایه
 آید و نهم مایه است نهم جبهه سبع مایه مایه بود و نهم مایه مایه مایه مایه
 بوره زکرم و نهم مایه در نهم مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 و غیر مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه

از هر ریه و قوت کرم و خنک است در سیوم نیز بنابر این میباید که منوع جدا شود
آن فعل که کند در سوج و اگر شتر خورند صررسم قتل باز دارد و ضرر قمار باز دارد و از افراس
هوام بگزیند گویند که چون سلاطین جیل میبندند خورند عسل سیاه و نافع آید نفع بعد قریب من فوتم
هوزع من و هو حقیقه قریب استانی بسیار دیرم که پودنه را در استانی نشانند و ترتیب کردند و دیگر
چند سال میکنند و نشانند چنانکه نفع شد بسیار خوردن آن عسل سیاه و نافع باشد و از بوی
آن هوام بگزیند و عصاره آن خوردن نهوش نافع آید ترتیب تخم او و ترتیب از پنج و برکت عسل
و تخم او کرم است در سیم نفع گرفته آن جهت اگر مسموم هوام و نهوش نافع آید عصاره پوست
ترتیب همین فعل کند و آب تر عسل بربیزد و دیگر دو کس که زرب بسیار خورده باشد سوج غریب
مضر است نکند و برکت از قریب باین منافع باشد تخم ششم ۳ فی ۳ بعینه فرسخ بر فسخ ضرر اگر کرم
شربا و قیل در رود و مانع باشد از طعم بر کاه و صحرای کوه که در صحرا دور از آب بروید تخم
دی که بکند از استانی باشد و کل یک برزدی مایل چون بر کوه دانه آن با شراب بیابا
کرند که عتوب نافع آید و بعضی ادعا کرده اند اگر سوج از زرب کس آن در همین نگاه دارد و دام
که در دهن او باشد هیچ وجع و زنا به وجهی بکند رجوع نمود و نافع باز زد آنرا فیه فیه گویند
و آن صمغیت شبیه بکند زنبات آن نبات با دزیمک صمغیت کرم است در سیم
کنند و صمغیت در ۳ چون با شراب بیابا من مضر است سم ما و عتوب رفع کند و از بوی او
او هوام بگزیند بهترین است که تازه و پاک و گران بوی بود و اگر آنکه کی تخم نبات دی
با او باشد ناید برون بهترین او چینی بود که چون شکسته درون او مرغ مایل باشد و متخلخل

و در اثر از تریاقیت شبیه از تخم دی بعد و قبل از وقوع موم خوردن نافع بود و ماردار خست بر یک
 برگ او بر یک زرشبست نبات از پوز تر درختان برود و باز آن پوز تر کمر سباده باشد
 کوکب و کم دانه بود و آن پنج را در تری چون قطع کنند **لکونی** رطوبتی غلیظه چون نیزگیکی از پروان
 لکین و برسانند و آن پنج را از سفید زردی گزایه حشمت در جیش خشکی و از نیم عرب صبر
 و عظیم تر باشد و نبات این کره امیضا خوانند صندل و کبر بود کران او بسیارند و در
 و زکام و ق و نبات آنم سنبله رسیای کر اید و بر کهای دهن تو و در نبات و آن مستعمل
 نبات صیقلیت جبرگرم و فک است در سبوم بکیر و مایه و در عصاره نه با بر آب نبات
 نافع باشد و نشانی و در سح هوام و با بر کر سائید و ماکردن غصم میند بود و قبل از نم
 ماست خوردن آن بغایت نافع شد و مضرة هر نه و در سم حشرات را از حیوانات
 کم سازد و در دشمن حیوانات کبک و ده چون سه و متقال سائیده باطنج حلبه بخوراند
 و مار در حبه آن نامیده اند و سع خور منیر است و در برکت فائزانه کوبند و با این عمل
 مشهور است قلت در مایه با مختص و شیها و زینهار نناک باشد و در شیر از بسیار
 کشته خاصه در دشمن و مردم بسیار را بخورد و دارند که اگر در دشمن به استغ از آب
 منوره بخوراند نفع عابلقه حسب الفار صینی بود و شکفته و کوکب و پوست آن بسیار
 زکام بود و متحران خوش طعم بود و بشور باشد و بجملة امانت باشد و در علم بران برک مورد
 عانی ۲ شفع سع العوب شراب و ب و هوزیان صیغ الموم المرویه و طریقه نهاد جبه
 لیس از بنورد و التخل فوج یک یون در کوه ها رود برک او برک روزا مانند و دوقه بنظر

دلمز بر آید بود و باری صلب و دبستان رخسار می از می بر خسته باشد و تر شاخ های قوی باز
بج شاخ باشد بر کبوتر باشد و خاروی سرد و ورق دی بنهای دار بود و جواران رشته باشد بجز یک
و مجتمع چون سر سبز و باری صلب باشد طبیعت آن طلا سرد و خشک در اول درجه لیکن می از خود در تن
از بدن چند درم از آب شرب بیاشانند نه نفس زانان بود و در حرارت جسم قابل از مبنی بود حاصل از
ترش طعم در گمان بین و برکت و در بعضی جاها از آن کوبیده آید و در قهبر آب رویه بهتر باشد و از آن
عطر بیاید باشد و چون تخم از آن خورده باشند اگر عرق بکند و مغز نکند چنانکه میوه و میله باشد و تر باشد
در دوم درجه درخت که طبیعت آن خشک و ترش است شرب آن سبب رتبه زانان باشد طبع آن سرد و تر است و از آن کوبیده
بجا هوای تر بود و از آن کوبیده سنی شده است طبیعت سرد و تر بود و چون کوبیده اما اگر محوم مقاومت کند و مواد
و نافع آید هم سود از تخم سبب عرق است و فواید گاهی هم این مغز خشک است که آب آن است و قنطاری
و بر طبیعت کرم است در اول درجه و خشک است در دوم درجه و چهاره آن از آن بیاشانند نافع نیز نه است
عضو من کرات بخار می کند که کوبیده بجز با تاره خوانند کرم است در سوم خشک است در دوم چهاره آن
چون بیاشانند نافع آید بهوش او خام و بجز آن حوزون همچنین و آن است و در شربش نفعی بهر منافع آن
روز بود و قتل و کرب و آن کوبیده بود آن تره بخورده دوم است که از آن با نجامی بزند و آن کوبیده بجز عرق است و نافع
از رقی و صاف تر از هم و لیست و ترش و در ریح و نخلان بود و طبیعت سرد و خشک و از آن کوبیده
کوبیده و قابل بود چون کیمشاق مقل از رقی بیاشانند جده سود و نافع آید و در شربش نفعی بهر منافع آن
کرم خشک است در سوم حوزون و بر کوبیده آن نفع است که فواید و جده سود و نافع آید و در شربش
در سبز و تر از آن بود و درم به سکنجین مالجه و حمر و کرم خشک است در سوم

سبب اول سنبهائی کوسید کرمیت در اول خشک در سه ولبزره مانع ورقه مجده
 بود از درمنه لیکن نمشوی ترازان باشد و آنچه صلب بود کوفته تر باشد و در خواص اقوی باشد
 طبیعت آن گرم و خشک است در دوم درجه و صلبی گرم است در سوم و خشک است در چهارم
 طبع حبه آن نافع باشد نهش هوام را سز و طلا تخصیص نشد و خوب بزرگ علف بود که در کوهستان
 رویه نزدیک آنها و ساق آن معتدل در دوزخ باشد و ضخامت آن مثل علفهای باشد و چون خشک
 سفید شود بر کباب آن پس باشد و نه با و بر کس خا و خیار و تخم آن بهشته تخم لاله کوهی بود
 و بوس تخم و علف آن فریب یابوی و بنار و به باشد بلکه اقوی تر باشد و علف تازه
 در بهمان در دوع بر فزونه و جگر در سر که برورند و با طعام حوزند طبیعت گرم و خشک
 در سیم و سیم که در آن بیانشانند اگر تسوس را نافع آید برورند آن ضحادهای زنبور
 و قوسب و حوزون آن کزین انکورک مانع دارد و از طبیعت آن گرم
 و خشک است در سه موضع قلب و اندام و با این کزونه خا و بنکر بود و علف و قوسب
 وی صر محوم هوام را نفع کند و در غنومات مانع بود با جبار چون تازه بود با شراب بیانشانند بهش
 هوام را مانع باشد بسیار با تخم کزونه خا و بهش علف حیوانات باشد طبیعت آن سرد است در اول درجه
 و خشک است در سه رت آنچه از طبیعت و چون با او به بخورند با جمیع سموم مقاومت کند و با کزونه
 انور حیوانات بهر طایفه کردن نافع آید جگر آن و تخم نر تر کشند و الی ۳ حوزون آن با
 ضحادهای است بهش هوام را دارد و در دوزخ کزونه خا و بنکر است و کزونه خا و بنکر
 آن شبیه است بر کزونه و بر کزونه خا و بنکر است و در دوزخ کزونه خا و بنکر است و در دوزخ کزونه خا و بنکر است

و حار است و دهن در درجه سیوم و بیش جلد درجه و پنجاه و پنجم و علامته از او وضع
 علامت بجذب فراتر از حد اعتدال و مفرجه حفره و کبوتر بنا بر این ماکان فراتر
 و آب جان در او بزرگتر و کوبانیه است و اذالوت صوفیه با غلظت هم سبق منها اثرتها و جعل
 قنبل من فراسین اجمده کما غلی کوبه که چون قدر از آب بشیر باشد مضر است شوکان
 و فاق نمر و امثال آن دفع کند و گیر نموش را مانع بود قبضه من به عتوب بر زرحب و عودان
 همین مانع خشینه و کوبه که هر یکی با کز مسموم معاومت کند بخار حوائی زبان هندی بنوعی که گویند
 که نبات آن بر دوز میوه پس باز و شوی و بهر جایی بکسان رساق نبات وی بجایست
 و بر که هر آن مارد و طایف مقابل کدیر باشد و بهر عددی ماند درین ممالک بسیار روند اگر
 در زمینهای ریک بوم دور از آب و مفرجه نبات او باشد صیقلی را پس در اول
 یمنع عطر و روقه و قوا اکثر انوشی شش ما با شرب منیع عطر و ایضا لنگ طلا و او شرب بلبل
 افلاطون و دیه و دفع النعم غم غمیدن بنگران زبان بندر نام کیا بهر ششبه مساها با درج
 اعصار و در جگانه برینه بایست می شود و صغیر از در کیدان در برنج را را مانده و از آن بعضی کیدان
 رنگ سیاه کینه کار را پس فرشته سیف جیسع السوع عطر و ده قوه شربا و طلا کالاه صبر
 بزبان بندر معنی سیاه سیطرح و آن سترج ساه باق و برکت بود و اندر رینه بایست شوی
 بهر شرب و شک از جهره کش که اید منید بایش رنگ کاه دارند و از بعضی از رینه آن خیار
 کینه آرد و کرد در فیار کاه و در ریز و خیار را درین ملک ضیا گویند و آن علف را حبه
 علف است آن پوست ما بهر این پوست باز خوانند و شطرح مغرب آن بود طبیعت شطرح مطلقا

منه فليس ونية رقيب من تعقف النوم ومنه طيب اقدر الفسق قوسا مندراما فان واليه نفس
 يمشون هنك وقيمة بعض الكوزة و كثر منهم يستعملون اما طعمه كان النوم وله منافع كثيرة وطبقة
 فزاد انجبه بابت فراتية خفيفه غرض كلب و هبش اموم جدا و حلا بزيت و زبابة الالفيا
 نافع و يمنع صر السهام المسمومة و فزوق ساجه النور موافق ان و سيم بعض ان من كاه و فزوقه
 هو الحودث منافع قريبا من كلب منافع و اجم و اخلت مال لونه الرحمة و كان صافيا
 فنبسوم نابل است که در اول بهار و بود و خوش روز و کله روز و در و بود و بود
 مجتمع شده بعضی مادی که در آن کوبند و آن را منافع حسیه کشموم سرباب و بهر ابوم
 فزاد انجبه ارب اصل السوس المولون بسمی نهج منبش حار بابس فراغ الثانية احوه الصلبي
 الطيب الصلبي ال حمره قلیله عبطین بایوم تبیع الموم و شفع الموم سمانه العوب
 سربا و الطلانه نافع برنج پوست ترنج کبودی کونث و لبث در همان زیارت قربت نم دی
 باشد و کینه و صاره آراشامیدن کونه آراشامیدن کردن بر منش افور عظیم نافع آید و فزاد و فزاد
 و عما صه شفع لسع الاله و الحارة و فزاد الیه سربا و طلا و به نفع مفره لکجه الماس و الماد که
 لبان حب و روغن آن منبش بن فی مصر فو وضع مود و غیر منش و کان هذا الموضع مکان قیوم
 سحره شبیه اند ب روی در قاف و قدر عسره حصص و طبس ان مفره هذه الحرة بوعده زهره
 طلوع السحر بان ستر و و جمع ماسا بعبته و کون ترتب افور طل فمرة ندرین و فزاد تلک
 الاله تجار لا برقع انز فزاد ارجال فزاد مسته و صاره ورق وی بر تاقبات کاسانه
 و عودوی در زیارت قوس و و از جمله ای ابو رغن قوس و افور و لطف بعد انگاه حب

وبار و برک کبرم ترا قیتمی نکویست جسته محموم و نسوم و انجمن بهل اکبر لدفع اکثر امراض و
 نافع و مکی و بار یاس ۱۲ جوده و غیر المعشوش الغارب و نه الی الی یاقوت و عکره صاف و صیقل
 و مزایق للعقوف و شرب مع الشراب و النافل یمنع لسع العقرب و از سوز و لذت
 زخمت و عده مختلفه اصناف و صبه و البشام و شبانکاره و اوده اقله و زما و اکثر حبا
 و ابعد و عزالا و اکثر مراره و فوفه و از ترا قیتمی بحیث اذا اهر منه لصم او درم اول
 او شرب لم یفر نار به متم سها تم لویه و العقرب و الحشرات و ضربت حال منه زیت نفع کل
 المسوم و انما یوش و یقال ان الخیون و الباد و درم المتولد و جوف الابل یصل فی مکره البان
 و حبه الذری و جوف الباد و زهر السحاب و ذلک النبات و عوده انستنی سببه النبی
 و ورقه شب السحر و بینه بعض الناس الشیخ الود و هو و قد و ترشوش و بنظر و فوسان بود
 و بهتر آن سوم و در سوز بود که بود صبر کند و فی الی ۲ و صل و ۲ یتفع لسع الشیخ و العقرب
 و یتفع فخر الحناق المعطر و یزید فی الشکران السیر ۴ به بر اسیر و یصل الصفا و یصل
 التبدان و البطن و عصاره آغور و قور فرجیه تکلیف و منجون و بار یاس و اول انما یتفع
 اکثر و نسوم مع لکرم الاستعمل منه م و درم سوز و بار و الی یاس ۴ و ما یصل و جواره لطفه
 سحره و فی موضع کان یزید عفوفه و ذلک المرصع طبع و رند و عصاره نمره شیع بهل و یصل
 و العقرب مر یا سیماس اللبن او مع الشراب ما در بون نوع و الخوان اما عصاره کوزه
 لعن و قدر زراع و یسوزه رای ظاهره و ورقه طویان و در عصب و قبل ان بعض
 و زرا حرا و بار یاس ۳ یتفع المسوم و یقوی القلب و یلذ و الزهره جلیت و یصل

از جبهه از رز و دانسته و طبیعت مصلحت زنده و زیت بحد و در بد است خوردن آن از آن نفع ترسیم نفع است
حد و از بیه و همچنین در بعضی عقوبات و در دوم از رز و بیاضانه و در ترشیا که آنست عظیم نفع است
هوام را و با آن موم برابر کنند و در تقنیج و تلطیف مخرج زیاد و از طویل بودن دنیا
مشهور است که طبیعت آن گرم و خشک است و در سیم در جبهه بابت کننده باشد و معوض
روح طبع و موعج دل و جبهه هشت هوام سفت جدا دارد و از خیل معوض است طبیعت آن گرم
در افزایم و خشک است و در دوم و از رطوبه فضل فارسی باشد و او تریان موم هوام شکر
توزیست پس در چون با آن بکنند آنرا بکشد سکنج ضعیف باشد بود که طبیعت آن گرم است
در سیم در ریه و خشک و در دوم بقاوم الموم تر با و ملطیح به لهنش قاع و غیره بسیار
در سهل الغلبه المزج و الماء الاصفی الشرب الی و در فتواد بود دنیا و در ریه جابا برفی
بنفع مع القرب ظلا و هنر حیات و زریه المستولیه برز و نباته سیه البستان بنفع
و بحیف البهره من الثلثه الرابعه و قد ذکر فی باب الماء الروده فیها ترافیه و قیل ان
منه اقور و لکن اهل الهند یستعملون البستان دون البهره فلفل که ذاسود و بیس و اهل
اقور و طبعها غاربا بایش الی آثاره بکثره زنتیه بیش ادا کنی موع و لبست تلك النفعه
آثار غشش و از خیل و لهذا بحقه حکما دانسته محاسبه الاثر ارا دو و ترکیب آن را در علم
آن سمیه نکسین که و اذا طلی ما قبل عدل سیه العقرب و از زبور نفع جدا و در حرب
که آنکس با آن الموم با قبل او بکشد و اما الموم و الحصرم و خاص البارج قشر اصل الکبر
طبیعه عار و یا به فاعل ان نایه و قیل ان بار و زهره البیش در شاخ تازه و غنیم و کل

ذکر انواع تریاقات و افه مسموم مشتمل بر مسمومان و مسمومان از صفت بهر در مسمومیت
 جد و ربا بر سر ماه پروین گویند و آن چهارم جو سپید و سیاه و معینه و رز و بهترین مسمومیت
 باب بر شک بسایند و کافور بخندین بیایند بتوش کوه شود و نیم کر محرومی و صلبیت و آن در
 بخار تلخ باشد بجهت آنکه در ضرب کرم از تریاقیتی خالی نبود و هر چند تلخ بود تریاقیت آن زیاده باشد
 و اعلا آن حوالی پیش اندر کوه کند از سبب سیاه خطابی تر بود از رز و معینه هندی و کشیدی بهتر
 از رز و جد و از معینه را درون و برودن بسینه کرایه و کوجک و بسیار صلبیت و جد و اعلی تریاق
 جمیع مسموم بود و برین سبب هندیان آنرا زهر سپیدی میگویند و از هر مطلق بی بینی خالی بود و در
 حد و از آنها بتفصیل مذکور است و مقدار یک مثقال از مسمومان جد و از مسموم نیکو بود و ذکر
 وی هم تفریح و حکمای هند و زهر بی بابم صلابه کرده میده هند اسهال نیکو مکنند و در علاج ^{و امیل}
 و طواعین و و باد مسموم اعماد نام بر خوردن جد و از کشته صیفت جد و از کرم بود در سم درم
 و خشک بود در دوم و این سبطا آورد که در جانب اندلس و از سیاه و سیاه
 که آنرا شک گویند طعم آن تلخ است و از عقوبت خالی نیست و رب نبات مکره اشعلب شیره است
 و با آن نبات و بکیر و یدر سینه برین طعم و بنی آن مانع او هم رفته چنانکه گویا از کب صلی
 و آنرا طوره گویند و آن تمزوبست و تریاق همین است که با او باشد چنانکه بعضی از
 کاه غلظت نبات طوره و آن بوند و حسن در بافته قرص غده میروند و از گیاه آنند
 میخورند فلان میثون زرد و نه بجنینیت و نوع بود یکی در راز طویل باشد و گویند که آن
 مرویت و دیگری که در همان و آنرا مروج گویند که از ماده وی است و حکما هند مروج صنفی

نشان بعد از آنکه دوا در رنج یا تریاق انقضی جزوه مانده چند آنکه در بدن بول کند و ازل آنکه
 و ابر اول بود و چند کس را دیده اند که بعد از زخمی رسیدن از آب هم خلاص شده اند علاج این
 آنهارا آذکرینیه بود که اورسک کریمه بود و دیوانه ساخته و من چنین دیدم که در جهل حمل
 که کردند و خلاص یافتند بعد از آنکه ز آب زسیده بودند اندکی حکایت شخصی اخذ یوانه کریمه
 صیب مادر و اناجیل در در مهلت سودا داد و هر سه روی زبکوبه و تریاقات منجرب
 در حمل حله خر کرده حردان مرز که او پرده آمد و صحت یافت و بسیار تجربه شد که یوانه کریمه را
 چون در اوایل از میان پای شخصی که یک مادر و زن حال بعه مانده صحت یافت که زاننده است و به کرده
 و صحت یافت و آن که خاک مان حسن که و دانه پخته شده بخوراندن فرغ از آب و بچه کردن و غیره غنیمت مانع
 آید و آزموده است و جد و در و خاک حردان هم در زخم مالیدن عظیم نفعست و مشغول آشتن مریض بلغمها
 و فربای نشاء آنکه نجابت نفع است لعل هوام تمام بسیار ناست و مکشش چنانچه معلوم است و شغوم
 نمید است و مهمل شک لبهان و امنیتمی و نلوس و علیه سیاه نجابت و افضت که تون داد و آن
 که خطبایان و جسم مریض بخت نفعست و شنیاف چند دانه با هم مرشته بسیار مفید است آن
 دیوانه برین کرده خوردن سه نفع نفعست در دمن عقوب و دمن رز رنج زباز و مبانه او
 جهت م نجابت نمید است و از بول قدر مخفف که هر روز بنیشت تا بخوراند نمید بمنز علاج کرک و یوانه
 تربیت بعد از مک و یوانه و تجربه سوخته که بجهای که صاحب این دانه را و آنرا کند که کف و کف
 بیشتر مابعد از غرض قلع ببرد و موثر نباشد مسم اینها و آن همچون طافونست خوردن است و نه

ع

و دروغ سر و پستان تر میانی و در بر و هم نافع بود در حیوانات خرد آرمودیت که خون حیوان و روانه
کند و آنرا نیز میان و در بر وی آن حیوان و آن نیکو کننده از دیوانه شدن این کرد و در مجرب است و اگر
شراب در دره ساعت که موضع را سوراخ مجموع کننده که بزرگ و دریم بسیار از آن رود و بخانه
و در دل کشته نه بجایست نافع بود و اگر مریض را طاقت نباشد نجیب بزرگ و در بهوش سازند
آنگاه این عمل کنند و حکم یک دیوانه را قبل از خوف و از آب خوردن عظیم نافع بود و بعد از آن
دید و آنکه که فرغ را برده و پیرمایه سک نیز عین خاصیت و در دخت منید بود و شراب و آب مزوج
بنا صفت و شراب همچنین منید بود و او را همواره کرم باید و شستن بخانه عرق کند و از زیر با حفظ
بسیار باید کرد که با بر نشاید کرم در بدن منتشر سازد و در تریاق عصار دریم باب عظیم آرمودیت
و دودان در این هم جسته صبر الی و آوردن طهر مانع است و بیان آن در اینجا مجرب و حال کرده
خنده شد و الی آن بود که خون خواهند او را از آب و شراب دهند و او را بقتل کنند و در آن از موم
و غیر آن و یک نیز از در دهن او کنند و از جای دور از آب و در آن کشته که او را منید و به حال
و مایعات و آینه و غیره ای روشن کرد و پیرمایه پیش نظر او نباید آوردن که سکن آن منید
و خوف در مرضی او بسته شود و کشته اند که عین مریض عیش و احواف و علاقه را اگر آب ممنوع باشد
از موم با جود موم ظرفهای مجوف سازند و آب کنند و او را بکشد تا اگر فرو برد و کاه بود
که او را با کراه متری آب از لوله اندازد باید در حلق او در بخش ماسهل تواند دادن و از
هلاک نکرد و در جگر و فم معده و صفادای خشک باید نهادن و بر میان سرا و چنان نشاند که
و در مین کل و آب کاسی کاه کردن تا عطش او کمتر گردد و آنجا که صغیر در میان فم شود و از آب

دت را دفع کند و از مود است و اندر شیر نشستن و بوی زیت که در تمام بدن نشستن بسیار مکی بود و در پاهای
 مغیه که و آب سرخار و غوره و آب خنک و آب فاکستر و شستن هم اینها که در دست و پا رستند از بل
 خشک در این شش کرده و در دست و پاهای بصره و آب و قبل از شستن مانع منفرت آن باشد و تریاق کامل
 در آب غوره یا لیمو حوض نجابت مغیه است و غیر ملوهای تریاق در بدن مالیدن انجست علاج
 پیکر گرفته و نیست به علاج مارد اصلاح و مرعات آن تریاقات و زلور و جگر تا چهل روز لازم
 بود و در سوزش در بدن مدته او را پس باید داشت که سباده را بر آن زخم بول کند و از مود چه نیز حفظ
 باید کرد که بسیار بروردند و او را غلبه کنند و خدا و جگر پیکر زخم او مغیه باشد و غوردن
 تریاق مانع باشد و ناتوانند او را مانع خوابند که در روز آب پیکر منج و در و دهان شود و در آن حال
 زخمها در آن بقیده مناسب بود علاج با زسیاج کریمه که از آن نم باشد و نیست به علاج پیکر
 اصلاح زخم که نیست علاج و سب در آن کرده و بولخت را کند از آن در دست شفته تا چهل روز بخور
 و زلور متصل از هر کشنده چند نکه در پاره که کم شد و محل حاجت را از آن کفر بخار چه مناسب و در روز
 تازه کنند و در آن روز و تریاق ملو و خمدان چند که در مار کریمه مکرر شده و مانع
 و از آن تریاقات بخوراند و مهمل شود در هر سه روز مردند و جگر پیکر و جگر پیکر
 سببانی با در مطبوع فتمیرن نیز مناسب است و مردی را که خون بسیار باشد و آن سبب مغیه است
 نیز مکرر که در نظر او بر آن خون خسته و آب و طعام او در دست سبب پوست کثرت است
 را سبب بیهودن باید بزدنی که در آب کلنگ کور شد و اگر در حال محل زخم دایر کنند بقیه نجابت
 صواب بود و از آب زسیاج که منج و در اول روز و دوم دایر کردن این منجست و بعد از آن

ترغیب بیدار کردن این اثر را بجا بیاورند و نافع است و انوشیروانی نیز بی تجربه است علاج انوشیروانی
 که با آب تر در محل نشینان بیدارند و بزرخم او ترایات کرد و عرق باد و عرق کزین و عرق کزین و عرق کزین
 و شیر کادی و دهنه و تر میوه مانند اگر بجا بیاورند شیر او را در جویان نشینانند چنانکه بیدارند
 و در آن جویان بیدارند و بزرخم او را بزرخم او را بزرخم او را بزرخم او را بزرخم او را بزرخم او را
 نافع بود و از آن و کرمه و ورق او کردن مفید است و بسیاری را بیاورد و جدا از نقطه خورند و علاج
 کرده ام و اگر در اول هم او را از محل مسح توانند بزرخم او را بزرخم او را بزرخم او را بزرخم او را
 مالیدن او را بود و مجرب را هم که حدیثی در مالیدن کرمه را بین انوشیروانی علاج کرد و این انوشیروانی
 رتبه غنیمت باشد در امراض در آن حکیم محسنی نمائش حق حق حدیثی در انوشیروانی عرق کزین
 خاندان اولی است علاج زنجور کزین آب عذره بر کل چکاندن و عیناک نافع است و نافع بسیار
 و بزرخم کزین هم سبب است فی العود و کس که زبان خود بیدار کند بزرخم او را بزرخم او را بزرخم او را
 رز و او را بزرخم او را بزرخم او را بزرخم او را بزرخم او را بزرخم او را بزرخم او را
 چنین کردند و فرمال در و بر طرف شد و کوبیدند اگر در حال سه کف کشیدند و خورند و در ساقین
 و کزین هم تخم زنجور کزین همین منفعت دارد و نشان از زنجور کزین آب عذره بزرخم او را
 فاخته عجب دارد و انوشیروانی که بزرخم او را بزرخم او را بزرخم او را بزرخم او را
 و آب کرم و دهنه و تر میوه مانند اگر بجا بیاورند شیر او را در جویان نشینانند چنانکه بیدارند
 بسیار کشته طاک کردن نافع است علاج فرجه و ساس و سلس کزین کزین کزین کزین کزین کزین کزین
 زانیه در مار و عقرب و بزرخم او را بزرخم او را بزرخم او را بزرخم او را بزرخم او را بزرخم او را

از بستن حیوانات شیره و طبع سرطان نهی و آنکه جان ناز حیوانات حفظ و مورد دفعه مزاج است
که بعد از قوت و تفتین مهمل قوت از بستن حیوانات شیره طبع نری و بوی گوشت غار بست و خون
درون بدن و بوی کهن و انسان و گوشت را سوخته و در دهان و در دهان و زهر و آنکه گوشت و گوشت و گوشت
با شراب موافق بود و چنانکه شش را درون و متاز قوت و در حجاب را مناسب بود و گوشت
حالبهال در دهن بیشتر و مانده و چوب و در تاب خوردن و مانده و در دهن با دایم رحمت الشفا
و حافظ الصلح و در باق کامل در هر حال کرده تمام باشد علاج را که زنده ماند است که در قوانین کلیه
معلوم شد و اسلم تر پروران باب قطع خشونت بزودی و دوا کردن اگر دوران خطر و دیگر باشد
و ناقص بودن اولی از فردن باشد و اگر تمام با در املتی با قطع عضو را مانده است پس طرف
ما با زخم در ساق واجب بود تا زهر را بکشد و زدن انگار و بجز هر زهر را زدن
و تریاق نیکو در حال خزانیدن بود و در این افکندن چنان که تمام زهر کشیده شود و زدن کشیدن
آن زهر را که منشعب بعد از آن شیر خام بسیار گرفته و با دهن کاوی و کارد بر محل سح و در با ناست
و شیب تر چنانکه در بیم که از بیم مار بین طریق خاص است و در شیر خام بسیار با نهر عزایند
گویند که مغزی بود از خنده ملاجه و پانزده و نوزده و آن بخاری معینه باشد و تریاق کامل
و شرابی که افروزان افتاده باشد اگر در غرض و دزد کردیم و در وقتان و تخم ترخ و نیک اندک
و با دهن و بیش و جبهه و با دهن هر معدن و تریاق غار و تریاق الطین و بر و رس و کوب
برنگ و صبا و هر یک و قضیب و یل و مخلطه و حبیب و گوشت را سوخته و طبع گوشت بود و خون سنگ
بست و بر زدن و نفل و تریاق اسحق و زینار و بیه و آنکه صیدی و گوشت و خون شش و مراره

و آنچه بدان مانده از اجزای منفرد همین نوع است که در زنجیر کوفته شده لیکن حسب حال آن چون متوقف شده باشد
 در بدن عاقبت آنکه در هر روز یک انتقال متعاطیس سوده و هندی انچه، اسهال فرمایند و باشد در صورتی که
 بعد متعاطیس و هندی اسهال آرد و در سه طلامای نرم و نعلک مانع بود چنانکه فاسد عاقله منبسط
 خوانند و حقن کردن مکرر مانع آید و در سه نرم باشد و آن موافق آب علاج زهر مار حوزد و آنچه
 بدان مانده از حیوانات مهکب استوار بود علاج در ریح حوزده و آنچه بدان مانده از حیوانات عرق
 منوع خنجر کدانش از بدن بشیند و بعد که کسی اگر سنگ بداند که نه در علاج بر فاست و در
 فست کرده حاضر بود بخمد و اگر اوست و پانزده غنچه فایده و در برون در بوزبان و قلع و کوش
 ورم کرد و در بدن بند و جاره و درد و سوزش در آید سوزش بر پیه آب و تاسه روز و اسهال آب و هندی
 میگرد و نمودم تا جد و بسیار رسانند و قدری در حلقش بخشند و قدری در حلقش چکانند
 و در زمانه اش مالیده و که هر روز گاوی تازه بنور آید و شیر مردادند و است کاهکی
 میدادند و که طعام میدادند و هر روز به دار مجوز و در بدنش کتود و صندل و در میان کاهها
 صندل داشت و اگر اما مرده است از جهت تراب پای بعد از آن که بخت از بختی بعضی
 علتها که کندی داشت مثل فو لنج و صنف سحر و در دشت شاه اینها جمله برین معالج طرف شده
 اگر در اول جهت مشاهده بابتی کنند هم مناسب بود لعابهای تحکیم اند و در یک دستر شاد
 مانده و حقن ملجبات که جد و در آن مانده عظیم موافق بود و طبع انچه با شراب بنفشه و جودا و
 نافه و حب الصندل برین با بختی نیکو بود و ما در هر جوان در شیر بسیار مانع به علاج است
 بحر شایه بدان مانده از حیوانات معقن نمودم و صنف مزاج است که بعد از قوت و تغذیه مهمل قوتی

بزراینج و نوکران حوزو و هنگام آن اوی حتمه مرسته شراب شیرین با غلغل و شیر بهشتی دانی
صواب بود آنرا که بهوشی بسیار بود رس اندکی در پیشی و میدان شایسته و پرسته او را باند
و در وقت آوردن و آواز دادن لازم بود شراب خادق بر میان سرویشان و کنهای دست
مالیدن با بوی مائه علاج با در حوزو و آینه بران مانده از پیران دینش کنند چون کبک و سبزه آینه
جوز و آب گرم در آنجا احتضار این غلغله باند و بزنج رتوبه بربیب بدین روغنها پخته مردند و روغن کعبه
انفع بود هر روز در وقت خیزان و در روزها و در وقت کادی سادیده لمی منید آید در هر روز و در
هر طرف ساد و در حبه عظم الت قدری با در در آن لید بود در دور و دورم کرده بود و در
بند شده اضطراب چه مگر در وقت تار و غن کعبه مرسته بران مرطوبه و در هر ساعت روز و در
میوز و با جلیل میوز و در بزنج خوب بر روغن کعبه و حوزو و حبه کوزه و در کادی میوز
برودی بوشن میوز و درم رفع نه اما حاجت و در پیش مدت با بیدار آید و پرسته با از آن افتاد و معهود
او منعش حبه طلب بودی نفس خرم علاج مهله و آینه بران مانده علاج کلی است که زخم و زخم
بمعجزه و در آنرا کند بعد از آن ترنایات نالند و شستن آن موضع را ببول معتد بود علاج زکار
و آینه زکار نالند و معنیات حاره و حاره و حاره چون علاج فریب است آینه که انی عوض ترش شیرین
دهند و در احبابا ترایا و معنیات کنند علاج سم افشار و مانده آن از احار که معادند بگوهر قورقودان
بجزای مناسب خوب و شیرین و با در غسل و بعد و با در با فاد زهر صابون کنند و اگر حاجت
مفتران رسیده باشد حتمه کعبه ترایا کنند و اندیزه خوب حوزو هر سه درم و در شراب با
و آنرا که کم باد و با جبین روغن جبین یا یونیا یا یونیا به بهند اندر با و غسل و آنرا که سحیح حاجت

و از اینجاست که بگویند از خون خورده باشد و ترشیه های تابش چون رب آب و رب و بواج کافی و ^{سرد}
 ترش مفرست از دو نکته که رود علاج چسبیل خورده و آنچه مانده از سلامت و بر ترش مفرست ^{و سکر}
 و شرابی سخت چوب و برنج چوب کم و گرم دادن و کهنای دست و پای شکم را بر وزن کاه و نیم گرم
 جگر کردن و جدوار باغافور و امثال آن در دوزخ کاه و تازه دادن جهت از اطاسهال علاج ^{چنانکه}
 خورده و آنچه بدن مانده از پهلای صاف آورنده است قرصیت علاج چسبیل خورده لیکن بعد روغن ^{دادن}
 زیره و انیسون و صندپهستر مانند موافق اند و نمک کرم کرده بر شکم نهاد کردن مناسب بود و ^{بوجود}
 غذای خوب نیز تازه بلبل بگوید و وقت در حبس لازم بود و آنچه از خنک باشد علاج در خنک کنند
 و غل خورده و آنچه بدن مانده از طایف حیوانات بجز لای چوب شیرین و زاج باید کرد و حکمت و تخم ^{دانی}
 و طبع وی تریاقی نیکوست اینها و طایف خوامی هندی و حلیمه است و جدوار باغافور و زهره ^{بسیار}
 و جدوار این کرم کرده و خنک نماید و پسر مایه اندر رنند بعد از احتقان مبلات مانع آید و زهره ^{بسیار}
 و کرفس و سوسن و امثال آن جمله اندر رنند و شرابی خوب موافق است علاج افیون خورده و مثل آن
 از مجذرات و مخلفات قرضه کردن است بر وزن کاه و کاه و آب کرم با بوره و نمک
 بعد از آن مبلات و پهلای شیرین و چوب دادن بر و غلای مذکوره و خنک لای شیرین
 که بگوید و صندپهستر بیا نیدن و زغوان و مشک اندر طعامها و شرابها دادن و شیر ^{بسیار}
 و نمک مانع بود و شراب کهن شیرین با غلغل و دارچینی هندی بود و تریاق الطین ^{بسیار}
 و صندپهستر و زغوان و جدوار پس مفید نماید و رقیب و جوهر و سکر و حلیمه ^{بسیار}
 و سداب و زهره و ذل موافق بود و کاه بود که احتقان نیز مکرر باید کردن و تحفیه ^{بسیار} علاج

این عمل کنند بهتر بود و اگر شیر آغذه را نیابند در میان بول کار مطلقا با هر دو و یا بول آرد و بگویند
و که ده بن که از آن ترتیب کنند از طبع غلظتها تر اقی مثل انجبین و سیر گرفته و مسکرا و کان مسر
در آب و بر سیاه نشان و جبهه و کرد بکار خون و هر کشتی و آرد و اگر تم از معذبات بود و در سیر
میان بنمایند و معتریات قوت دهند و مراعات قوت دل و حفظ افتاب بنمایند و اگر غرض
سجده و در این سبب و بوزاننده انوضع را بتبع بزنند و غلظت را نماند و با بسوز و خراش
در رات ترنایات و مهلات غلظت را برود مراعات کنند و زخم او را بکند از رند در دست غلظت و
و بعد از آن با بکشان او را نقد بر هر روز احتیاط فرمایند و هر ماه مهمل شود از زنده و از عالم ایشان
منسوبت که کل ما خراش کی یک میل در چشم هر سمومی که کشند صحت یابد بر هر چند سم قوت شود و با
و چون افوا ای آن با تمام بخود از آن نوشتیم علاج پیش خورده آنچه در علاج کل نه کور است
از برای هر یک از این خصوصیات که است اما چون برای هر یک ملاحظه علاج بترتیب کرده اند و از
اگر باید کرد و از او دید و افهمش آنچه می آموده اند از قورمش است و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت
و سیر در غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت
مختوم و غلظت آن و غلظت از غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت
و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت
کا و دشواری چوب دادن و در آب سرد نشان بر غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت
صنک بر دل و بکشد و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت
و آب ترش و نیمه و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت و غلظت

و تمام کرده است چون از آن مده بگذرد و در کتاب صراح نباشد و از کتاب حکایان شنیده ^{در وقت}
حال چون افنون بر مردم بهیوش شده و میخوانند و در سر آنست که بر کرد و او بر حوب مندانند و بر ^{جواب}
می پوشند و او را از برون نشسته طغنی زین می خوانند و افنون با بکس و اموات می خوانند و معتز را بر ^{مهر}
و نشسته همچون مخوفان سخنها بگوید از زبان زهر انگاه و افنون آن هم میگویند با آن مار اگر ^{کس}
زخم ده و کند میزند و می پرسند که از کدام زهری می آید کدام مارانی و جواب بگوید برین شخصی داده ^{است}
آن شخص زهر آن هم گوید که من فلان وجه و نوع داده ام برین شخصی که خودش است و حقه خود ^{بود}
اکموز و افنون اتما می کنند که چون رود میرود و آن شخص بهوش می آید و گاه هست که هم مار را از ده ^{نشت}
و از غایب بدنی که میخواند طلبه تا از پنجاه و یک آید از آن بگذرد و چهار پای را بر دوش می کنند
و بر دوش می کنند و آن تا فرمال بخش میوشی آید و بر میزند و آن حیوان را اندر خاک مینهد و من
چنین مار و عقرب و دیگر گزیده را و بدم را افنون میخوانند و خنجر را و بدم که بعلاج مذکور
نظام یافتند و بسیار زهر خورده را و بدم که با بشیر و بدو در ^{نشت} نشتند و افنون بهیوش ^{نموده}
همانست که ما بغا و رتد بهر تودن بیشنخ و در شدا افنون مار گزیده اینست سس مار الک
ریت را بر پیشانی مسر جان حرکان دست لوالکای الک حررت کو از آن مار بکسی که کوزه
خار و دهره و داری کو جاک امین جاک از پیش جاکری با مار بکری بنیدین جهرس نور مری بهی کل
جهری مری که گشتی بهی علی سب اوست سنا از پیش صبا که از پیش جاکری ایسه کی اکسالی ^{مهاد}
مرکی اکسالی و آفا افنون تر سبیه گزیده اینست عی کلا عی و بود کشتی زهره عی
و توره برده توره ناهوی البیرمه و لری مندا امی ای افنون اگر زهر کارد و لا و میخوانند

داند دروغن جوشانیده و اگر روغن کاه و کوسه تنها باشد پشه راس و غوبه و لیک و شیش و کرکی کشد
 مرد اما سنگ تنها باشد پشه و لیک کشد و گویند که پنج لوف قهرا گرفته بر خود مالند و فواید کند
 عصاره خیار را جگر با تخم این بر جوده اند زنبور نکند و هیچ که زبان صدف بداند آن بکشد و باشد زنبور کوبک
 او را بکشد از کلمه تجربه یافته اما یونانیان در علاج مسمومات بعد از قی و اقسام و سایر تریاکات
 پس اگر حرات و سوزش بد آید آب برف و روغن گل دهند و بدان قی فرمایند و اگر قی
 زیاده حاجت نشکلات کافور و سیر حور و فلفل و مندن اما نه کشته و بر دل و کبود و مان
 نیز از این نوع طلا ما کنند و به صبحها و شبها بیدار مساج و نکند این که در خواب رود که هم ششها
 کند و ستر نگیرد و اگر خوابش آید موی صبر او کند و او در دهن و کشند و نکند و چنانکه و فم
 او را مالند و هر آن مسموم و در اندام بخورهای تریاک و لباسهای غیر خوشک الود و بروی
 و اگر در قواها از طریقه میخورن تریاک فاس دهند اما طریق کلی نزد حکما هند است
 تخم کشنی که هم از قیه صبر است اگر شش شش با هم ماست جله از آب من و نه کشند چنانچه همواره
 آنرا هم بخورند و در شیر کاه و زرد میهند و به و میهند و عابرونی از علف ساج بر هم بسته از طرف
 باز و کشند و اسون میدهند و بعد از آن بر زمین میزنند چنانچه در بستر نهان نموده حکم
 حضرت زبانی زهر را بشیر آینه با قواها و از قهر زهر روان رود و هر چند که مسموم مملویش
 شده باشد و اما س کرده که مان تدریس و در خواب باشد و حال اصلی از آورند و بعضی که تمهید
 قوت میبند در آن اما تریاکات خورند و بر زخمها نیز مالند و رعای است این است که از زهر
 با بکشد سه روز که مرده باشد او را بخیزانند و گویند که اسب زهر مرده یا نه تا سه روز مرده باشد

[illegible]

این مرد در مقام محرم و سوع باقره اند و حرثات نیز از پوشش نام غنیمت منزه باشد قول استاد اکبر
نجا طریقه است که جوید بواسطه اقرار قاطع و دست اندراج و ملایم و خوف از این مورد مستند
و چون بواسطه سربست و باطن خود بکین زانم در حال صلوات کنند این قوم میکنند این قوم ربان
مآید و دیگر بواسطه درمی که بر بزم اکادیب و جلیست آورده باشد تا به بعضی از اجاره
هم قدر پس ایشان بنده تا به زیادتی خوانی است مکن در بابا خانهای کتب کنند تا به موافق
آنگه در آن موضع کرد و با موضوع کنی و صاوح کرده باشد سبب به و در مقام فخر که از جرات از آن
مکین نه بنهند و بخورات که این فعل کنند و شایگاه که وقت و که اگر حرثات باشد که کوه
بار ما خود دارد و هیچ مایه و مغفرت نتواند رساند و غیره بر حق مالکند و حرثات از آن متنزه باشند
کریم و دوس و کلنگ و غالی سپید و کوزن و مار و خورشید و راس و فرغ غانکی و مهر و دلق
در مقام نگاه دارند که حرثات ازینها گریزند و ازینها بگریزند اینها از دفع کنند و حرثات که ازینها
از برای بستن حرثات و دفع مغفرت آنها و غیره با موش و چوبیست خوانند و تخصیص در وقت خوب
و شایگاه که منفعت آن بیشتر باشد و از او بگریزند پس مجرب است آیه الکرسی چون وقت نام
برمانند با حقا و تمام به نیست خفتن لمیات و مغفرت و هر گز که تمام کند با ناه بر که در مقام
خود به مملکتان بعون الله تعالی از جمیع دشمنها و ران باشد و از افزونها آنچه بر سر کرده
ایست رزوک به زلیلت میان بسته بقیست سنگ کردی خال کی خشت بچینه کردی در اول
و بوالکشت و بچینی از این وقت تا به علم بر باد و علو چون وقت از مملکت بگریزند
بنیت خفتن از مغفرت و بر گزیده بسته های خود و منته به دم و دستها بر زمینند و کلمه

شیش گرس

بسیار باشد اگر بن آن نادرش تن و در دست و مضمون بنیه و در مضمون او به پیشانی نشاند و بانه اگر کسی
بدیر کند که بشد شیش گرس جو نیست تخت کوکب پیشانی که نیز و بعضی فایده باشد و همچنان مقام کرده
در غریبه معلوم نه و نرم من آن نادر از غریبه بدست بکنند و ندان و ناخن و قلاب هم و دمنده است
و بهر مضمون که رسد متعین سازد و دمنده است آه بدن رسد و بکنند و هر که از چوبل نوزد بگذرند مبد غدا باشد
و اگر موش بران موضع بول کند یا بر صاحب آن زخم البته آن موضع صحرای است و این جاش می شست و فایده
و ندان یوز خالی از نمیق نیست لیکن با دمنده عاقبت نشد و آنکه علم سک دیوانه چون که نوزد شد بهر تخم بزرگ
کمزای نیست اما طریق احتیاط از دور و دمنده و از چیز است تمر و موز ازل است که بهر
و تر عادت کنند تا از هیچ یک منفرت نباشد و هیچ بی و بعضی موثر نباشد و اگر میسر نباشد بخوردن
عما کف عادت که آن ضرر اگر محسوم را باز دارد و اگر این هم میسر نباشد تر یا قویه عادت
کنند که آن ضرر اگر محسوم و نهوس و عصفور را باز دارد و اگر او هم میسر نباشد مثل جده دارد و
معدن و حیوان و محجون الطین و فادق و شباه اینها و اگر تر باقی آرموده و معتمد باینکه در وقت
نه آن باقر باشد چون غلص هم شاید و مع ذلک افروهای زهر بند خا بکه سابقا مذکور شد بر هر صفا
و شرابی غیر معتمد باید خواندن و علم طعنا و شراب اول بیک آب بگرد خا بکه در وقت سکیم
طعام محسوم را و دور در آن مکس و زنبور و مور و کرب و امثال از ماکول سم توان داشت و جو کباب
و آنکه مابین و باریک حیل از اطباء و مروج کر بابت طمع کیمیا دارند و حسد بر نذر این شنبه
درین باب احتیاط بلیغ نمایند چنانکه بعد از نذر غیر معتمد حصول عادت بمحسوم قویه خواندن
افزون بر نذر بر صمد هیچ نغذای بی سیر خام بسیار نوزند و در آنرا آن هم فلفل سبز که بهر نغذیه شنبه است

ناخن و دانه

آنها چون چنین باشد که آن گویا به نه چنان و در مار و در پیش و غیره که عینک و طبعات آن بسیار است
فراوان و غده و دلیک را که گزیده گویند که لم علاج پذیرفته است دزد من است که علاج صواب یافته
و آن هم عجله اینها را مهلتی نیست تا سه روز و منت روز بسیار علاج کرد باید که در تیار مصلحت گزیده بود
زنبور انواع است مرغ باغ و زرد و صحرایی و سیاه و زرد و مورچه و مورچه و میان در و دباغی و صحرایی
و میان در و کوکب و زک و بنور سیاه و زرد و سیاه و او دایر است از گزیده و در میان اینها
در و صوب و آنسوی و آب و کاه هر یک در همه تن حادث شود و از زخم نوع دیگر که بر تن او دایر است
بشیخ و صنف پاهای و زانو که پدید آید و باشد که لکه کنی و باشد که از زخم دیگر که عوارق حادث شود و کاه
باشد که بر تن در حال آن پدید آید و کاه باشد که از زخم صلب شود و ریش که در و آنکه بر حیوانات مسموم
مرد و شیشه زخم آنها بر باشد تا شش جانور باشد مرغ و از از زن و است شک و است پشه و است
بچه و شکوت بر و در بوی باشد کای و هر یک تن و شک و است زخم باشد چنانکه دست چون است
فی الحال مضحک شود و این حیوان در عایت که است تا نه تجنیص عیارات که است و از آن رقت و غایت
جوب پیش و در زیر دیواری جای گیرد و شب که که سپا کند و در جابه در و و در پیش و است
در هر که دم و آب دهن او بره یا کند و در مکنه و رمی صلب و غایت شخت و کند و لوله و غده و است
و باشد که تب و قرار دهنهای طعام بر و و چون علاج کنند آن و در مابعد بیری کال خود آید
و اقل آن که است باشد خود جو است که بود و بر زایل بقدر امانی و شبه بود که بکنه عین که یک و است
نیز بود و شبه بوی کای و لکه باشد و اندام آفت نیزم بود و آن نیز در صنف غایت که است و در
فایز و شب در جابه در و دوتی را که در و بر زم من و غایت من است و در صلب و بعضی خدایان از

روز و شب

家

[illegible]

مختار

موسم حیات

سفر

از مرمره

رغوان
صفت زبون کرب
موم موم

اگر بسیار خورند تنگی نفس و احتیاط و عقل و بره اطفال و در دوار پدید آید رغوان چون ^{حما}
مشتال از آن بخورند تجزیه هلاک کند صمغ زیتون بری در طبقه و منقذات و تیب و صمغ سداب
برقی است لیکن اوراق بدان مرتبه نباشند ایشان حفظ عصاره برکشیز تر عصاره موم موم
معطر ترکیب و آن اسم نباتی است که شاخهای آن بنده بند دارد و لیکن بنده آن اگر کشند
از دم جدا شود و هیچ برگ ندارد و اگر در کوستانها و در زار آب رود و بار مرمرین غلب
دارد نامهور و رز و لیکن بسیار عود و غیره سیادان عصاره آنرا بپزند و بپزند و بدان نبات
در شکار که اگر زخم باور بر روزها کشد موضع بکار نایز و با کوشش آنرا بخورند و بعد حواص
و آدم که آن بجان برسد و در سینه و کمر و نیز کمر سوزند که آنرا بخورند و از بی آب بخورد یا با مائه
سند مهند منقلب کشید که با هر که بر کهای آن با یک و در از بوی و کوه و شام بسیار دارد
و کلی دارد و کبود همیشه به با و هوار و کل آن روی در آفتاب دارد و هیچ آن مقدار که حدی
بزرگ باشد نفی زک و و ب آن در کوهها کشید و سیادان آنجا آنرا بپزند و بپزند و بپزند
یز را بدان نبات و بر شکار که زنده در ساقه منقذ و هلاک شد و بکند از تمام مردود چون
سرو و تمام زهره از بدن او باز کشند با خون در محل خیم جمع شود و بعد او را از بنی بکند
و با کوشش او را بخورند و هر مضر نشود و از بنه بحدی امتحان قوه و محنت شدن او چنان کند که
غش با کبر عجز و فروز و جگر تا قطره خون روان شود پس محل پاک کنند و قدر از آن بر رقطر کنند
و فیل خون را باز کرده بطرف رج بر و چون مر سایه که سرایت کند به بنای بر و کوشش
و اگر زغال بپزند از پوست نیز بر آید و هر جا که بر آید نوز و فاش و دوارت عظیم پیدا کند و در م

که ز وقت کوبه حارقه کن زباده زنبات باشد لیکن در بعضی وقتها که در دست اوقات و بهمان
 دم زمان است و فوّه اوتاب ای بیشتر باشد و میو ترنج کشک کاهبان کوبه حارقه گریبان بسیار است
 لون اردوی سپای کرکینه در دست چنبه بود در کوهان روبروی می ۳ کوبه زرب میشت
 خجسته ه بود که نس خرق عین و طشتا عساره قشالما عارسیاه خونز غیر مستعمل و تره زرب سیاه
 عصاره قشالما را بعضی ها میسند عینه کوبه مرده و بار آن شبیه به بایرمانه لکین کوبه تراکنند و
 که مت در سه و خجک و راد و یک دم از زنده بود با فراط اسهال و قر و سوز و زردی
 درون و تشنج خشک در احوال حارقه و ضعف و در آخر اضطرار غلبه کند پوست و رخ شاخه است
 چون بیج او بیایند بسیار میور و در و ج خشک است و باشد که شمش با کرد و بیایند و عصاره
 با آن آن خود و حنق افند و کینه و لکلی از وی مسح رتبه را مانع باشد و نیز که آن تر باقی نکر است و در
 که از درخت قوت در نه سببه در آن تر زخ میور و مانع آید تر با و عصاره بسیار خوردن
 از خطر بود و حمل آن مشک چنین باشد فانی نمر این بهر کینه است و ادای نخبه است
 جو بلخ طعم آن اگر بسیار خورده معده و دردی عظیم در شکم پیدا شود و زنگ نوع است از
 لوبیا سندی است و در حبکاها میسند میور و در حبه و سببه به بیایند اما پوست سرخ و زرد
 و سخت دارد و در آن سیاه باشد و مغزوی سینه نمچو لوبیا کدیرم از آن عورند و باقره
 و دوار و سرد و بهیوش و تاسه و ضعف آورد و باشد که کینه غلبه قمر از چهار مشتال
 از دکنه سحر بر عصاره و صفا و روح و انلا و کاه باشد که قی و خون و اسهال فحاطه است
 و سح کینه و کز از چهار مشتال چون آرند و کوبه که هم انسان او مرد و تر بود در دوم و صنف

سوزن

خوب سینه

عصاره قشالما

کنند و

فانی النمر

غالب الغلب

اللب

حرف مرا که در شب زمین همچو پیه بماند و بعضی غلبه جنتی بود و درم پوسته هر یک از طرف شربت و شادان
 و کبر و رفته مایهائی درختی که درم ریزه میوه سر و دست کوبیده و آنرا سیوم بکن سر و می نکند و در آن
 آن را فاختاق رحم و جگر پدید آید و مانند که بستان مانده و بایک کوبیده و شربت در آن کشیده
 و بعضی اقویست که درم و شعله که در کینه آن بوده و بعد از آن صندل و صندل و صندل و درم و فلان
 عظیم کند و اگر بسیار خورند طایفه میسازد و کوبیده و آنرا که کوبیده بسان بیشتر زنده و نازد
 بیرون طلا اگر شمع بود شوکران به نعت بر روی سرور بود و آن پنج نبات بود شبیه نبات
 زیاده و گویند که شوکران کم است این نبات بود سر و دست کوبیده و آنرا سیوم بکن سر و می نکند و در آن
 نعت طراف سر و دست و تار یکی چشم و دو و پیه آید پس شیخ و خاق صفتند و به آن است
 شیخ آن را انواع میسازد و در دست و نزد من صفت طاق حبه بین دیار بر کوفی
 و سر و شوکران و نعل شیخ معطر قوی حکمانه است در سردی پیش کوبیده و به آن مشهور است و در آن
 در میان زمان حی ۳ دو مثال از وی خارش و سوزش در دست افکند و بیامانان
 سازد و حویق سیاه و درق صغار کم و کسایه رنگ بود که از نزد یک اصل وی کوفی و آنرا
 نعت باد و در شکم افکند و تراف بر دست سازد و جلینهنگ تخم درخت و به به این نعت
 یک دراع و نیم تا دو دراع در کنار بعضی آنها رویه برک آن شبیه است برک قنب و سابق وی مرغ
 و بر روی مایل و پنج آن کبر زرد با شندی و اول از اجته کب و درم و نیم مدی قائل است فعل و عرض
 آن چون نوقی است و مانند که چندان قی آید و نوزن بستن بعضی گفته اند که آن غم تر به سباه است و تر به نزد
 پوست سر و است و آبی که این عجزه در کنار آن رویه میزنند و جلینه کسری از غیر آن باشد صفت
 صفت

شوکران

کوبیده

خوشبویه

صفت

کبک

فورا

در آب

قرب

بیرق

کیا به و تخم آن و گردان آب است شکی نیست و در شکم و طبعش غلیظ و پخته و بیشتر کدیرم از آن کشنده باشد
 حقیقت آنکه آب که خورده باشد و تری آن آتشی باشد و کلی می بیند صفت و در آن کردنی در آن بسیار است
 زبان کار بود کبکج انواع بود کبکج از وی را بعضی جانها کاهب عاشقان گویند و برکت شایع آن برکت
 و شایع مانده از خونتی در برکت است کلی می زرد است نبات وی کشتری بلند تر شود چون
 نبات وی برسد اندک طاری بجای کلی آن پدید آید و طعم او شیر و سوزانده است چنانکه اگر
 تازه آن قدری بکوبند و بر عینوی بندند در یک ساعه آب بکشد و غلبه از عصاره آن بیانشند
 مجاری و اعضای درونی را ریش کند و دوارده و سوزش درون پدید آید و دو پاک سازد و در وی
 مناد و بعضی سحر حیوانات تمرین به سداب بریح می فی اول از ابته از کوزه اکل آن سوزش
 و دوارده در تن افتد و چشمها پرورند و رنگ سرخ شود و بول و غایت باز کرد و پاک سازد
 او ترکیب اکبر موسوم بود شربا و خدا و طلا هر یک بزرگ است بی سی سیاه
 اضرا بنده سحر سستی از امها و خارش و دوار و زبان سیاه شود و بیامانند و کوفت بر
 آید و اعراض جنون ظاهر آید و لند بسیار چایها او را نیک بگویند و مانده که آغوش پاک کنند
 عصاره درون او را نیز قریب باین خاکی باشد قنب مشهور است به نیک قلعه آن صحرای و فک
 در آن سیوم از بسیار خوردن قریب ثابت بر این ظاهر شود و بسیار بود که پاک کنند او را آن
 هند و صحرای قنب که از پوست آن رسیمانها مانده اگر در لوان و نبات و طبع و بنی و بدوی
 قریب به قنب بود که بین در غرض و انفعال و منفرد است بران مرتبه نباشد و ظاهر شد تخم آن قنب
 بیروج الضم نبات غلیظ است بعضی عودم آنرا بیک کوبند و کل در فوف و نبات از فوف را بسیار و بعضی

و درم چون قدری از ان بخراب بوشند لیسع هوام را مانع بود بسیار و گویند که چون سگ و خوک
 و در یون بخرند پاک شوند ششبرم از بیوعالت و نشانی مستعد و دارد از زمین برآمده
 و برکت یک طرخون و پد کوچک مانده آنچه ساق او نزع و از آب دور بود و نوش بود و درم
 از وی سبزه کشند و مانند بوی و اسهال منوط و حور و سوزش درون و شیان و غشی و شش
 طبعه سردی کرم خنک و خنک و درم چون با بخراب بسیار باشد نهش هوام را مانع بود و عظام عظیم
 مفید بود و با آن خرمادی نیک باشد ستمونیا عصاره محمود است و محمود و بعضی ترک گویند
 و از بیوعالت کرم و خنک است در آفوسوم بکج می برد غاب بود و از خوردن تشنگی
 عظیم و غیان و اضطراب و حور و دهان منوط و حج و ضعف دل و معده و بکر و پر آید
 و عرق سرد کند و گویند بکر را بگذار و درم از وی کشند و عصاره دینا بی
 و در یون و ششبرم را نیز همین مضرات بود و یک عصاره هر بر اقی بود و اگر بر ششبرم
 بیوعالت بسیار باشد چنانکه مقدمه اینم ذاک گویند و قوه زاده از معده برند و کور و عصاره
 باشد و بسیار را دیدم که بر یک محمود را بوقت سبزه و کشند و لقمان با ششبرم و آنرا
 چنانکه معده و خور از ان ششبرم گرفته باشد و آزادی خورند و اسهال بسیار میکنند و بدست
 خاص شود و غولی باشد لیکن که قیاح منع از اطباء می شود بکنات مثل نوع کاوی و طعام
 و آب ترش و فیلهای از ترایات و شرب و طلا مجموع که در کی عتوب با غایت مانع است
 و شربت از ستمونیا می شود از ذاک بود تا و ذاک و فلی خرمه است از غلط
 خرمه در دشت و زنگنه که در دیبا سده و پرنده می شود و خنک باشد در دو درم حور و

ششبرم بخران
 است چمن

ستمونیا کرم خورده

دغلی

که از جمله موم نموده شد با روح فی هذا از بوی عسل که از بوی میان اوست بینی و روی و کف و غسل
 و روغن معرا و بهر جا بر شد متورم سازد و وریش شست و چون بخیزد حرارت و بهرست و سوزش
 و درد و ن بدید آید در بیماریهای حاره افکنده و بماند که از درد ریش سازد و در مشتال
 از وی کشنده بود اگر از هر دو خلط حاصل بد و سواس حادث شود جهت آنکه خلط را بهر
 بهترین وی آنست که زنده و تازه بود و بر عسل و آنچه در آن پیش حفظ کرده باشند طبیعتش دارد
 اما ضعیفتر اینون چند شخصی از عرق اینون خورده و از عفت آن قدری روغن کجند
 آنرا میدان تا و گیر قبول علاج نکنند و چنین بود و این خاصیتی نیست و سرکه و خجرات
 ترش و ترشیهها از عفت آن بمانند و قویتر اعدا است که و اینون ترایق بی از موم
 جوان و نبات و معدنی بود و بنابرین بعضی آنرا ترایق مطلق گویند و طبیب و ترکیب
 جهت تقویت بدن و حفظ قوه ادویه سالها کشند جوزمانی مطبوع اینون است لیکن
 روغن کجند و غیره و ترشیهها با وی مفید نباشد و آنرا ترایق تسع جانوران بود چون بجز
 و عصاره برگ او طما کردن نهوشخافنج بود و اینون سه درم از و در سه روز بکشد
 بتعویج امعاء و معدیه را و از ترایق موم مثل اینون و بعضی از حیوانات بود و مادر بون سیاه
 از اینون است و آن دو نوع بود یکی برگ آن بزرگ بود و در بقع شبیه برگ زیتون
 و بر سر ساق نبات دی جمع می شود و بعضی چون سره بین بگرفته و آنچه در ادویه مستعمل
 منیت و دیگری برگ آن کوچک باشد و صومغ آنچه در میان آب بماند کشنده کرب
 و هار و سوزش درون و قی و اسهال و بواسیر و شبنم و طبیعتی که آن گرم و خشک بود

فیون

حذر مملکات و
 کل بغیر و با برسی
 بهر بزرگ در کمان است
 بنزد ملک خوار است
 خوار است و در کمال
 سیاه و در زیره

مادر بون

که در جذب بخارج فیتو کو کوشه که وقتی که فرغ از آب از طرفی که از پوست رو به ساخته باشند
وقتی که طرف از پوست رو به ساخته باشند تقبض وقتی که طرف از پوست یک دور باشد صاحب
مختار کوشه که بسیار دوست است انتفاع از مثل اینها من جمیع اودیم که از آب ترشیدن و اینها
بهتر از موزینو که آن را که خوشه شده که نزد میثان رو نه زیر اگر مابود رفتن عقل شعور ایشان
جداها کنند تا کسی که بزرگتر از آنکه کشته در بار یب که در کوه که جنت برین در آن کشته
کینه در آمد و معضوف از میان هر دو زان او بگذرد از آب فرغ فکند و در دوا الکتاب گفته
کثره آن که اگر خواهند که زود میرود هم خود غلام شده و هم متعهدش نبوده که بود در وی مرغین مار به
کثره که زود میرود همچین که اگر بر آن کشته می بزنند حیرت گوید را به جوار انظاره کارم صفت زود
مشهور است در حریم کرب و این می شود اینک و با دشمنان باشند بسیار کرم باشند در وقت
آب و غذایانته باشند کثره آن که اگر کسی پنج روز طعمه بخورد و بوزان می شود و اگر ماهی شور بخورد
و بوزان می شود کثره آن که اگر ماهی شور یا استخوان کرب و خورد یا کس از رقی که رگبشت مرگین
کرم مستعد در حال کثره آن که تجربه شده است که اگر یکی از این سه خبر بخورد و بوزان شود
و این زود کثره آن که اگر یک پنج روز طعمه بخورد و بوزان می شود یا به میرد و کثره آن که از اندام جود
که آن پیدا بجز است بگویند و بخورد یک دهند یا به و بوزان می شود و اگر بر و باد و بهند
بمیرد مشهور است که خون آدمی را اگر یک بخورد و بوزان می شود و بعضی
سموات که از آن نه کوزند و بعضی عزیزند که رمانه از طب میر بهاء الدین نقل کنیم که
اگر چه نه که است مگر می شود اما فال از منافع نیست اول دوا که مضرز یا بخار نبات

برنت که خنده با بقی و جوهر و سپای و کوفته مخلوط با یک ستر خوب کنند و از موضع را و اعانه کشف از عظم
 بود شیخ که کلمه بنده که در و بگذارند و احاطه بهم آید چهل روز است این تدریسات که مفید است که
 در اوایل باشد اما بعد از هر روز در توسع و مان جرات کث ده باشد و پس بی توسع و به تفرقه در آن غلط
 شود و باید اشتغال نمود بجز آنکه اصحاب ما خوب را علاج می کنند و باید که دوا را در اربع عرق هم و دوی
 سر آن مبدل محل مزاج و افلاطون به نه اما محذره دوا در اربع اینست که بکشد و در اربع و زهر بزرگ
 دست و پا کند و سرو با و در بعد از ده یک جوهر عدس معشر نیم جوهر و زعفران و سنبل و قمر نعل
 و در جنبی از هر یک عدس جوهر مجموع را فاصه در اربع نرم نرم بکوبند و با آب بپزند و قمر سانه
 هر قمر دو ذرا که در روز یک بشیر گرم بکوبند اگر بعضی در شانه از خوردن این دوا بسیار به طبع عدس
 روغن بادام بریزد یا مس و هر روز یک جام رود و بعد از خوردن این دوا و بشنیده چنانکه در این
 بول کند و غده را طلب مانند اسفنج با قروح مس و پس بکوزد و از سر ما و فطرها و اگر دانی در اربع
 عدس معشر باب فخر بکوزند بعد از آنکه در اربع را یک روز و کثیر خیسبانه عدس از جنی کنند که خواهر
 اما صنفه دوا سر آن نهدی چنان بسوزانند که محق توان کرد و در حاق او ساجه بکنند از دوا
 کنند زکی بکنند و هر روز دو درم صباغ و عشا باب سرد بکوزد و با بیزس کوفته که مزید کسی
 این دوا خورده باشد نفع نبافد باشد تریاق فاروق از نفع ادویه است اگر بول کند بعد از خوردن
 ادویه بایسته تحقیق آهین است از نفع از آب پاست که بعد از دوا را از اربع در بول او
 حسد یا طعمی غلیظ بصورته یک و شیخ کوفته که در ابتدا به است از تعریق او هر چه ممکن است
 از منی و اسهال و در آیام اول مبادرت با تفریحات کند زیرا که اگر از منی بکشد بعد از یک وقت

دور از امید باشد مگر دو کس را که اوایل حکایت کردند درین مرتبه خاص قیمه در هیچ امر خندان ^{ایستاد}
ضرورت نیست که درین آنکه آن بچون که از خواسته مرا یک الود که نشسته و بسک و بند از بخورد
دیو نیست و اگر از آن امتناع کند دیوانه است و اگر دکان رست مملو از کوفه بر موضع کریمه
نهند و بکشد بگذارند و بعد از آن مرغ دهند اگر مرغ نخورد و دیوانه است و اگر بخورد و در پر دیوانه است
و از عادت آنست که آنکس که او تشنج شود و دست و پا بریزد از شکنا ما کریمه از آن به و حجاب محتاج
کند و فراق تشکر و درین خشکی غریب و کریمه او و عام و بسیاری مردم و در شنی را در شنی دارد
و اعصاب مزاج فاقه روی او و قروح و دریش در روی او پدید آید و در بسیار بهیم رسد او از
کران مذهب و ماصات و کریمه بر دماغ غلبه و در آخر از آب به ترشش و بهیم که درین و بستن او را
سکی مکتوبه بداند که رفت آن شخص نه از آب متغیر بود و خواست که آب منید و انگار او نشسته
بود تا بعد از مدت چند سال به حال نایل شد این از عجایب است که ما پس قدر گرفتن چندان از
کند و در غایت از آب منی او بدون جهد بی شوق و مودتی تشنج و کریمه و در غایت سرد شود بعد
از آن و موت و بسیار است که مانند یک پیرانه که در بول او صورت جرات خافه سکر
پیدا شود و در پیشتر احوال بول او رفیق است و که نه که سیاه شود از عجایب احوال آنست
که بعضی تشنج بر کریمه مردم و هر که را بگذرد همین احوال پیدا کند و اگر بنیم حوز و طعام و آب که بخورد
این حال او را عارض تشنج گفته اند که لعاب و من او اگر بر جابه کسی حوز و آنس این حالها
پیشتر که علاج تشنج موضع کریمه را خوب مصکند و محذر از بر دهند خون بسیار بکریمه
بعد از آن مرهمها سوزنده با سر و سر که بنهند بعد از آن سمن با باد ریش را بر سر با باد ریش

و آوازش گزیده است و گمان همه از بگریزند و اگر اتفاقاً طاق از ترنم نواز پیش او مانند گزیده شود
 که مایه بوی و بقعش کنند زبانه از ترن او بریند و از غزنین باز می آید و اگر آب بهین
 از آن گزیده شده صوی او میریزد و اگر به یک گزیده افتی که در کربین دوست غلیمت مخصوص است
 چند روز عاقبت به طاری میشود چنانکه از همه پیران میگزیزد و آثار ما طوبیاء در و به است
 بعد از آن ترس از آب و در تمام رطوبتها و هر آنی که پیش می آید صورت یک دراهمی باشد
 و گاه باشد که خوف از آب نمیکند بلکه از آن میترسند و از آن میترسند و به پندارد و گاه است که ترس از آب
 چون پند استغاثه و رازی کند و گاه باشد که در کربین میماند و به پند و گاه باشد که ترس از آب بعد از آنکه
 یاد دهنده یا چوبین و بسیار است که ناشی شود و ماکه پند که از آب فرغ نکند در ابروان سببه محبت
 کند و بانه پای او را اندک خواش کرد و مجرد و اسرار صطینا با باند فستق از برای او نوشت
 آن عمل کرد و در حوالی آنی که بسیار است از برای او نوشت و به غلیمت که در حوالی او سنگ است که خود سوزی
 نده بانه مقدار که اگر از او نماند است شهرت که هر کس از سوراخ او بر رود و مغز یک
 و بانه از و این بقیه آنها او را بر پی سکینه حاصل جان گفت کرد اما بعد از شنیدن حالت
 بهر اگر و مرد کوزه آن را این کوزه که بعد از شنیدن و بانه نماند اصحاب فرجهار طلب است خیر کوب که
 تخم که بعد از شنیدن و مرد کمان بود تا غروب غنیمت که از روبرو دور بود و توانی که معجزه از ترن است سباب
 نایند و افروخته اند زبانه او با کلمه زنجیره بود و در زنده به کشت و نید و چون بقیه نماند است
 آن بقیه آنرا هر ظاهر شد و غنیمت که از علاج که از آب ترس نماند باید بود و همچنانکه از شنیدن
 میل در یک طلبان دارد و اگر در این صورت ران بهین صورت سک و در غلیمت که بسیار

عقلمندانه

من

عقلمند

غفر عن ذنوبه

غضض شتر چنگل بود

اوم روز در بسیار ضرر میرسد دو موضع را فلان کنند بر نیت و فاکست چوب و بابر کاست
بج راز بانه غسل با آب و باقی آب و سر کرد و در من کل با پا زدن و غسل با برهم سوک از پیه
و سوم دقنه و زیت سازه بهترین مرهم است و اگر در سر شتر مرده است فلان کنند اما عض
شته و یوز و چنگل و میمون ادویه با ذوب می نماید و مانند خمادی که اگر در او نه و ایرسا
و غسل سازه نه منند چه از آن سر که بشویند و مرهمی که از قشور رس و زنگار و ایرسا و غلبه نغشته
یعنی رگه نوز و شتر و زیت موضع غشته را بشویند بر که دقنه بسیار دیرا که عاب و دو ک
و این اینها موضع را متعفن و ساد و صاطب که کل کثرت که معالجه غرض این حیوانا با دویه
کاره خار که کنند مانند خمادی که از زردنه و ایرس و غسل باشد با بزرگ کوفته با بر که در مرمر
که در قشور غاس و زنگار دقنه باشد هر کوفته که علاج کردن سبج دقنه غلب و ناضها و در غرض
و کنند از هر دو دست اخراج و دم بقدر رفته بکنند اگر قوه مساعدت کند بعد از آن آتش جو
شرتها و رفته فلان موضع غرض باشد با پیه عض که در کت و دو آوند و بکند رگه فاکست
اگر خاک بر زرنند یکل برسد ناصور شود و بهترین چیزی که بآن غرض سبج را با دومت میکند
در اول غرضه سالم باشد از عایاها است که بر دما زبای معلوم یعنی با هر حوزد نکست در ارم
بگویند و موضع غشته را با آن پر کنند و این غرضه سبج نغشته را با با هر شور کوفته
و شکرین و بعد از آن بسیار کثرت بیاید است که کسی المپک میبرد از موش نگاه و این
داشت که بر آن پودر نکند و خاک بر و نباشد و آن را زود پاک بنفش از نیت که لنگر زده
و زبر سقف غرضه و موش از نغف بر و بول کند فلان کثرت غرضه سبج

غضض

الذکر

و مفترت زنانه و اگر خفاشی یعنی فرشتوک بر درختهای بلند با ویرنه ملخ از آن نواهی برود
 و اگر سوزاند ملخ بسیار را چنانکه بوی آن فیه شود در حوالی زرع سالم ماند زرع و بهر ملخی که بوی آن
 با و بر سر میفتد و بهر دو اگر حوضهای بسیار در مواضع متفرقه پراکنند چنانکه ملخ در آن میفتد و
 باین عمل کم میشود و اگر قنطور بون و مین و استین روی و کرات روی در آب غنچه بپاشند
 و آب او را بر زرع افشانند سالم ماند زرع آن اثر تعالی سام ابرص که زردین سام ابرص ملودع
 و کش و کبود و بزمیست و موضع مسح و از دمانند صید و طبعی ماسه پرورن و آیه قرشی گفته
 که این جاها از سام ابرص است که میان عوام مشهور است اینست اگر طلعانی که در آن
 افتاده بانهکی که در حوزده است بر صید پادشاه و اما حوضه او را عوام غرض میگویند که سام
 ابرص زرع تربیت و آنکه طبیب مخصوص با سم و غنچه و تواند که مفرق که ذکر کرده اند
 مخصوص به بری باشد و سلامتی که قرشی ذکر کرده مخصوص طبیب ملایع او است که دندانها
 او را پروراند این که قدر کار روی به چینه چوب مرتبه و این کار در ابرصیه بسیار
 و پیش و پس بکند و اندام صوفی را قطع نماید و بکنند و با بر قنطونا و رانی که منع در وصل کرده
 باشند کنند و بکند این که روی بایه بران حبسه و خشک شود دندان در آن بعد از آن با
 جدا کنند تا بجا شود و دندان و پرورن آیه علامه خود است که تب و حضرت موضع شمع
 زایل شود و سیلان صمدیه منقطع شود و بعد از این ^{علی} شمع باز کنند از خوردن تریاق مارون
 و خوردن و خوندات بعضی اطباء گفته اند که اگر با آب برشته و بان خداد کنند
 دندان او تمام و زود وقت و است پرورن آیه در حص آدم و چهار راپان به انگر که زردین

سام برص

عضی آدم

کما ز اوقات است از صمد عارض می شود پوست بر رخ حردن او موجب درد و درم و در این وقت
 در می و التهاب است و تمام بدن علاج او علاج کمی است که در رنج خورده باشد و می شود که زنجی که او
 می دهد در رو بخت باشد تر به سبب و زردی حالها که از خوردن جوین سبب شده و نیز از خوردن
 علاج همان علاج است عارض می شود سبب او نیز مانند جوین سبب است سبب سبب سبب سبب سبب
 سبب عارض می شود علاج سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 با آنکه توبه خوب اگر سبب با خوردن می کنند چاه که سرد و رنج از نیم درم زیاد و خوردن مکرر علاج
 اگر در غده بر آید سبب با هر یک از اینها چنانچه قریب در شرح قانون آورده و علاج و سبب در سبب
 در مقام اول گفته اند که حیات مران اگر کسی خورد و سبب می کنند و این مران در غده است که نیزه از این
 و اما اگر به و در که گمان می شود است از بوی سبب می تواند اگر دسته از غلظت سبب و در ایشان
 که توبه سبب و در که متوضی شود و متعلقی که سبب را علاج مران و توبه و با سبب
 در مران از طلا و سبب تا که به و در آن در است و دیگر که به متوضی شود و نیز دیگر آنها سبب
 نقاب سبب یعنی در باطن و کشته می بیند و در کشت سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 و در غلظت نیز چنان است و در غلظت که دم دارد و کلا او را کشته یعنی در غلظت و در آن است که کل
 او به سبب مضاعف و طایفه پنج بقدر که در کانی است سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 در دفع می که اگر سبب بر نه و آب از این بر زرع است افشانید به ملخ بر نه نه نشیند و اگر غلظت
 همچنین آب او به پاشند ملخ بر نه نشیند و اگر بر ملخ به پاشند آب این به دو را ملخ به پاشند
 که این به موضع هر که که و به نه ملخ را اگر در خانه نشیند و غلظت به پاشند ملخ از این که پزند

سبب سبب
 سبب سبب
 سبب سبب

را

سبب سبب
 سبب سبب
 سبب سبب

سبب سبب

الاز

سیوم و او نیز مملکت بلغاریه کوشش کرد و در عراق عرب و رزمین همت می یافتد بیشتر
بکنار است اما او را نمی خورند و از بزرگ او در ترویج شعر استعمال می کنند و در شعرها نذران
می باشد و اهل می مانند و اختیارات بهی ندگوست که از آتش اهل ملک میروند و بهترین آن
بستانی است بایل بسیار و در موه آن سبزه بینی اندک مست صاحب نهج کوه که او را در
تخت دارد و در چنین است این چون کوه است که از او درخت یکی از سموم موهه یعنی روکشنده است
خبر می گوید که حوز خافک خود هم شیرین معنی است و آنچه در هیچ جدول ندگوست که حب او معنی
مضی است و او را در بول و خفی که در خون بسته در موهه را کی کشاید و در میان و با بسل استرغا
انجین را منقبه است و قوی رومی کشاید و قوی سدومی که شربتی از حب او دو درم است معده است
اصلاح او بسیار است بهترین آن لبانیت حار یا پس در اول خور مکوبه که از خزان
این بخان معلوم می شود است که کسی با یاد درخت یکی آنست که کوه از که و آنه او در خانه تلخی است
و آنچه از میوه دقوة حرارة ذکر کرده مناسب است باین و یکی که آنچه و از شیرین است و این دوست
آنچه آورده اند که معنی و معنی است از آن میتوان توقع کرده و ادعای سرفتنز کوفته اند که مکره است
و سینه رمعه را بدست کرم و آنه نباشد که او را اسنان میگویند که از حوزون این و آنه
حک و ورم بهر منقعه و از بار بار کبد است و در هر است خاندن حوز و اما در علاما است
مکشند و اگر بخورند کبد و در آن شیر تازه و روغن بادام شیرین بخورند بای چوب و باها
بار روغن و او را است مانند جو بار یکتر و از ترش و تلخ طعم نجات کوشش است و او را در دوزخ است
و ما گفتیم که بوی و کبر مهله است و او را حار یا پس است و در نایه و جو او که از شربتی است که
بمونا و یونی برادر

کرم و سینه

و او را

مرکز قلب

خون کا وازہ

علاج او آنست که قی کنند و سهان بندند او را بر دویدن و ریاضت های معرق بفرمایند و در حمام
کنند مراکز قلب الما و زهره مک آبی که آنرا چند سبزه کوبیده بقدر مدی از زهره مک
آبی بعد از کهنه کشند علاج او آنست که بمن با جغتایا و در جینی و بنبر مایه خوگوش بدوزد و غن خوش
بزی با لند و لطف تدریسند خون کا وازہ و عار میشود کسی را که خون کا وازہ جو زده
تشنه خش و درد لوزتین و طازہ و سرفی زبان و غشی غنت و کرب و اضطراب علاج آن
تنویه است بجمعه و اسهال و قی در این خلط است زیرا که نه فرغ او موجب میشود و جو کر تر کند مایه
چند که ممکن نیست دفع او موجب خنق میشود مانند خویج بجزند او و به کرنا منج است محمود
مانند انجیر خام و تخم کلم و صلیب و بوز و کبستر حبیب انجیر و لعل و انجیر معنی میزها
در هر که درج انجیران و عصاره برک طبع بار که خون بسته گاه است که حادث میشود در دم
و در وقتی میخندد و در نفاس در آن از معده و سینه و روده و شانه و کفیه میخندد
بیدار میشود او اضمحاض بر صغیر و ضعف و غشی میخورد و سردی اطراف علاج او علاج شیرین
و علاج خون که تازه بسته شود بجلع حصاة علاج کنند شیرین است بسیار است که بر بسته شود در معده
فاصلیت آن شیر که در وقتانی تابنده از غش و عرق و سردی و ناقص هم برسد علاج او آنست
در متقال بنبر مایه خوگوش یا بقدر با قلالی صلیب یا بشیر انجیر خش کرده و فوف را یعنی بزرگ
سوزن کنند و آب فو تیج و کسب پی و طامض و فو تیج خشک انجیر و عجبیت بخلل و کنند در سائت
یا پائت و طبع تخم کرمس بابا، العسل و فو تیج شیر فاسد که مشوشه باشد صلاحیه تعذیر در شایه
بلکه غیر از شر کیفی میخندد که از خوردن آن هیضه شود و فو تیج میخندد و در غش و عرق و فم

باطن به بند قی بر مایند و حبه در بر و غن با بایند و سر را بنیک کنیده کنند و اگر وزید و خصلینا با
 که تر تاق دست سانه را شایع عصاره یعنی کله تن کله است و بزرگ از ما ترنگ کوهیز حله است
 و ما دار و اما بایر او زیست دم او کوته است این از کشته در خوردن او در و اما کشت
 و موعده پیدا شود و کم ورم کند مانند استقا و کرار و حبس بول عارض شود و زبان در کم
 و عقل ایل نموده است و خاوه که تا بهار طریقت و جعفر ز موهج بدن بسیار شود و بعضی متعفن
 و اگر علاج کنند پیچید علاج شش شش است و خوردن تر تاق است مشهوره و اندر مخصوص است
 او کشت که بزرگ از علاج و ملک الطعم مانع و خطا و طبع کما فی طوس که در و حبس بسیار صفا
 یعنی در برک سر و تخم اجزده بلزیت بجزر و تخم سلکوت بحر یعنی سنگ است در بای و
 صفادع یعنی ورقه که بزرگ از فرقه گویند و شیرازی یک طبع و با بود و بجزر و بجزر و بجزر
 که اگر با علاج زلزل علاج کنند و کشته آنچه مخصوص است که را نینج و سل یعوق کنند و کشته
 که صفادع را با طبع کشته و بجزر و صفادع در آن بیدارند و صفادع قبله بود و بجزر و صفادع
 کسی که از اجز و قوزل و سستی و دش و آمدن منی با اختیار و بجزر و بجزر و بجزر و بجزر
 که از شرب زعفران و سبزه اجامیه یعنی آبهای استاده و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه
 با بزرگی و بزرگی و بزرگی و بزرگی و بزرگی و بزرگی و بزرگی و بزرگی و بزرگی و بزرگی
 بد و در و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه
 هر کس که خدای متعالی و ندان او سلام نماید و گفت و در بدن و کشته و در بدن و کشته
 و در بدن و در بدن و در بدن و در بدن و در بدن و در بدن و در بدن و در بدن و در بدن

حمام یعنی کهن کبوتر حوزون مغرت فطر قاتل دفع کند ترب حوزون امرو و قابض رتبه
 و نکته او را بخورند لبس بان از نیم درم تا یکدرم کرب اکل او در سرب عصاره او بشیر مارها
 شرب آنها فطر قاتل نافع اندک بار و اگر مار بر بان سر داشته را بعد از یک روز بخورند اثر شرب
 او ان عارض شود که از فطر قاتل علاج او علاج فطرت او ناکفته اند که خصوصیت ببران کرده است
 این جان نیست و بزم جعفر که با باورند محی بره و در غان سر داشته خودیم جمع که با باورند هم در است
 قی کرده و فدا نمیشد بخوریم ساعت نجومی در معده من باشد بعد از آن قی کرده با وجود اعتدال ضرر داریم
 که بتقریر است غایت از مختصا با بیک نادر هر وجه پسته و طبع هر جرایم ببل
 و جبه پسته و فلفل آب بقم جویت است بان صوف و متاعها یک و کشند اگر بخورند خنای
 عارض شود زیر که پوسته دارد علاج جدا از تر طبابت و حقه با و حمام معتدل
 قضا و کثر اندک او را علاج نیست و هر چه از اطراف شربه و با بیک است روزی تر هک
 غلبه غلب از و خدر است و بر داند کوهر است و آن بیک مانند بر کوه و خنای
 بر یک زغب در یک سنج ریاده چون و اندک کل آن ساه است و دانه نزار تا دل او زک تر هک
 و زبان خشک و فواح میشود و خون بسیار میکند و از شکم اهل سحر فاطمی یعنی خنای
 روده و خروج جگر مانند آب می شود و دمان جوی طعم شیرینی علاج او قرص است و در آن
 شیر با غلبه امینون و سنده مغان غننه نافع است که کوزه زرد و ناهام نافع اند از برب و خنای
 و ریای حیوانیت صدفی جادوی سحر فاطمی و ارتبال او غیر است مانند انسان در سر و قلوب شکست
 آن ضیق فتنه و سر زخم شک و فتنه دم در محض او و تان و در دمان و درون و تن و بهیم بر

بضم

غلبه غلب

تح

از برب

مصرف بنظر انفلون و اما آرد یعنی آب گستر خوب انفرده تر خوب مایه کرم و انگ
سرکه و نمک جالینوس گفته اند که تر خوب انفراده بسیار و اما قویا بسیار است و این تیز تر است
که در علاج فطر مراد و مشهور است و فاکتر خوب رز قریب با و در سرکه و نمک از تقطیع
و تقطع خنک است که غرض است فعل ایشان پس از زوی قیاس منع اینها غرض است از
تجارب درین متعاصره چون میگوید که این از غایب اظهارات جالینوس است معیار و
مقیاس بادیه است و بسیار امور تریاق اربعه و بخربا با شراب یا آب سدائیه ^{غذائیه} و کون
و کون با شراب یا آب سدائیه کنند معده ایضا و بای که تقطیع کنند و صغیرهای عا و را که
در آن نیستین و برنجاس و سدائیه با غسل و بور و در عن زینت تا بعضی از مایه ها در
باقیله مایه بر سک و زراوند و بنج جاد شیر و دردی شراب و عود و عود و آب ^{افشانه}
و صحر جیل و طبع آنها و طبع انچه دیگر کشید و غرض این گاه است که زینت مجتمع در بزرگ و کوچک
در بزرگ و در زکیم به ملقب اندیز است سنج گفته اند که در مایه و در مایه و در مایه و در مایه
که در عراق عرب با سنج و خنجر میزنند و از آن قلیه ها می سازند هرگاه که خواهند بزرگ و مایه
کوته سنج است گفته اند که سنج است که کشیدیم که کسی را از آن ضرر فطر حاصل شده باشد و دردی
کبرند که است که فاکتر خوب انفراده و قویست در دفع مفرات فطر و میگویند که
اگر جمع کنند امر و در مایه فطر مفرات زسانه البته محذوفه کردیم کسی را که از خوردن فطر
صیق نفس و عرق سردی در بدن شده بعد از چند سکنجین و فواید تری و بویه ملاصق شده
بجز و دخی که و اگر یک در همی قلعند در آب بخورند دفع مفرات فطر کنند تره و زق

که کول او با نفل و بسیار کوفتین و از صحنی با نفل و از نافع است این را و آنرا
 میفنی در غایت خوب است این را بگذاردی گفته که بر نهان ایشان را بروغن سوس و آب نستین
 کنند تکرار شراب در وقت و بر شربت نیز تر را طبع نسبت با شیر خشت بجز و در کوزه
 از آن بجز تر غور نمیدارند آب طبع افستین تخم مرغ خام در ظرفی بکنند و زرده او بانه
 مخلوط سازد و در ملک بپاقتند و گرم بوز و نافع است روق و صبح بمن که ملک آن ظاهر باشد
 و از صحنی شراب عتیق فلفل و شراب عتیق جمیع اینها شربت نیز تر را نافع است و نظر و نگاه
 رویت از بجز سالی اندک و اگر و سلم که اگر حب نظر و زسل او منقطع شود این دلیل است بر
 اصل او از خود را نمایت که پخته را ظاهر شود و خوردن بسیار خوردن این هر دو خفا و
 و قوی در این انواع به مهادست تخصیص نظر و بجز و دس که شربت که حضور نگاه راقابت
 است که اگر کسی از آن خورده باشد و جاورس زهر دار او را بگذرد و در معده او نگاه باشد
 بمیرد و هیچ دور نماند و این است که در جسیا های منی و منقوس یعنی بزرگ و کوچک
 و بوی ناخوش از آب و نبات او در حال جاوران زهر دار مانند ریتلا و مار با نزدیک
 درختها شیر در بجز و دیگر نباتات را با خار و بجز به محض شده است که در هر دو حالت
 زنبور ناسد می باشد از آنها ذبح و ضاق و صیق نفس و اقشع و دوق و مردمی آرد و غش میکند
 علاج نظر و نگاه و فرغ است با آب ترب و قوی کوفه و آب آن فرغده با بری یعنی
 آب که می کشند جامه اصلی و بوجه و ملک و تخم ترب شربت و خوردن شراب و آب که آن است
 او را کرب و صبح یعنی مرغ حاکم بکنی و صبح و بعد از آن بجز و دس که شربت که حضور نگاه

نظر و نگاه

بر طبعه از شراب برز قتلونا کوفته غم و کرب و تسکین نفس و سقوط قوت عاقل و منتهی شود
 نبض و غش و در اکثر کتب وزن ذکر کرده اند و محمد زکریا کوفته را کوفته بخورند بجز با غیر قوت
 بسیار خورند و کوفته را اگر مدققت او در دم حلقه خورد و تخم زرد و تخم کدو کندن و
 واحد است غش که اول بعد از آن غم و کرب و کوفته ذکر کردیم احد است کندن بعد از آن موت
 تخم کوبیده که این وزن در مدققت است بعد از آن فخر عبد الرحمن قاضی عسکر مغفور ^{اعمال}
 و آل الحنفیه که اگر در برز قتلونا او را فرمودند تخم عیسی بر او دهنند یا یاد آید برز قتلونا
 کوفته با داد موت او از آن بود معلوم است که برز قتلونا در نزد بها که بقا است تا سوال
 احتمال دارد که مقدار قاتل غیر مدققت و در اکثر شیخ گفته که ظاهر برز قتلونا مرد است
 و باطن او حار و غسل و تک و شست و بوره بعد از فرزند و تخم مرغ نیمه شیرین
 و شراب صرف بدهند و در کامل او کرده که بخورند و در الماشک یا بنه کی فلفل
 و حلثیت یا مرق اسفند یا شیخ علی و او را بعلج کشیده تر قتل کرده اند ^{الکثره} الکثره
 اگر از آن کشیده تر چهار روغنه بخورند در حادثه خود و اقله عقل و محو صوت
 یعنی زکوفته و مضاف باشد و بزرگ کشیده تر از این بیش می آید بعد از کوفته که اگر سید است
 بعد از آن غم پس ثقل پس کس و کاه پس خوف پس علفا که زن شدن او از وقت
 عقل و ثبات پس موت علاج بعد از او کردن باقی کدورت و بطبع شنب که در آن
 بوره باشد بعد از فرزند و تخم مرغ نیمه کز است یا بنفل و کدورت بخورند و مرق و علاج
 یعنی غم فاکمی ستر بسیار نیست و شراب و تر بنها با یاد ام رحمتی شیخ کوفته که

الکثره

اندرون ممتلی از کثرت شبیه تخم بجان است قزقل در طبع او جوشانند و قزقل جنگلی میگویند می آرد
 و کم کسی از حقیقت این طبیعت تا تو رسیده است و چه رحم و دقت را از او دیدستی بسیار آرد و اگر
 کمبشال از آن کمی خوردیم در ساقش در جاد کمر زد و دست کشتی و کمر و شانه است بدترین آن است
 اما رطب او چنین ظاهر شده که معدول باشد در رطوبت و سست بعد از کثرت رزح در زمایه است حال
 و در نیم آن هم بومست نرغونه تعلیق او و جنون و او را در کوزه ای در زمان خود منع قوه او باشد
 آنچه کوزه ای نیست لیکن بای میز که نمره نفاع و رزین با همین بغل میکند خور کوبیده اندازم که آنکه نفع
 بآن مطلق شده کنه یا بستان بعد است که قوه او در نمنا و بارانها و مانند آنها کم شده باشد
 ما دیدیم تا تو رسیده اند و او چندان اثر داشت که اسکارا و شاهره همیشه علاج او همان
 علاج بروج است من و رب کرم کرده در حلق او بزرند چنانبار او را قزق زمانند تا ظن
 غالب شود که تم برون آمد است و بر دست و پا و آب کرم نهند و روغنهای من بالند و غن
 بان و مستطاکرم کرده شمع کوزه اعظم علاج آن فرو نمون بآب و من و نفرون
 ترایق او است و شراب پارکوزنه و برتر بجز استها سخن سخن کنند و چند آنکه
 برود و ترقه و در ریاضت حبس و بجا آورد بعد از ریاضت معامها خوب خورد
 و ترابش برین معنی فخر شیرین و تمام علاج ابنون اینها و توان استخوان کرد حاد و کمر
 علاج او من است و نهادن دست و پا و آب کرم بزر قطن بزرگ قادن باقی و بزرگ
 بنک و بزرگسان اسبغول و انیسون و تراهره در هر جامه دارد و سفید و سرخ و سیاه و
 بغور و سرخ و سیاه و برایت یعنی کیکها شبیه دانه و چه بیوم مرد و در آن زمان است

رزق حقا

العلیه

و گفته اند که منور از روح قادر بر غلبه الثقل است هر کس بی روح بخزد و دوار باشد و
 و چشمها سرخ شده و جواب باقره اشخ گفته اند از من بی روح مانند اعراس جوهری است و احوال او
 مانند بشیر غسست آید و بهر ترین چیز که در دست قور است و حیوانها در نزد کیت
 علاج اوقی آب کرم است و غسل و شست و زدن و حاره و اگر در سر و عنق کل مانند تارها
 قوی حاصل شود و از بخار او متفرق نشود و سر که در دافسنتین و خضابند پسند شش
 که علاج او بجلان جوهری است و ایون نزد کیت و و صبت خوردن اسنتین با شرب
 نفل و جذبه پسته و سداب و غزل و سرکه اینها و جمیع محارین او معطیش است با شرب
 او و بهر که در رفت ششها کم کنند اینها و دو دقیقه های شغل سطرناغت و بر ایشان سر که حجر
 و روغن کل سرخ مالند و نگذارند از خواب روغنه بکند و کشیده نموی برن ایشان و معطیش کنند
 و پنج انگشت بزرگ دست را محکم بگیرند تا او را برود آورد و طبع و فودج جیل به بند تا بخرد
 بعد از کیت حمزه و جبهه عین نه پر او نه کیت که ایون خورده باشد و این مویر گفته
 حبث گالنج نرب او شقای بر و صحت و اما علاج نثره پر و صحت بسیار شایع
 با کینه و حث که بود اگر طفل غلبه از علاج بخزد و بی و اسهال افتد تا بعد از کیت بهر علاج
 قی است با یک گرم عسل و نظرون و اسنتین با جمر حله بهرند و بر سر او خل حذر بهرند
 ما بر عنق کل و سداب و جذبه پسته و بر کیت و معطیش کنند بر کیت ناماکن بوی و جوهر مال
 توزه و تا بوره کوبند از هندی را آورند و انجا نرمی کارند کل آن شکل صراست از غبه
 کل او را بشیر از کل هندی که در نبات او بار بمان شبیه است نم نم مانند جوی مدور جاکست

جزائل

و توان استعال کردن چو قهر است به انکه بر زاننج معید در علاج باطن از شر و اشتیاق و غلبه است اما مزاج
 در علاج فایده این بهتر از عصب فغ روحی که غرض از شیر و دشت متاخر برنج آن صاحب است
 هم در ساعت منوید این ان سوره کی گفته که شیر تازه شرب چ را نفعست بیشتر عصب غل را بارک
 بیج ابرسانا اینج نافعست طبع با بونج مجرذوقی کند روحی سوس و سر که مفیدند و سروح و سروح و سروح
 نیز خوانده اند معنی ادبی روح است و بی جان زیرا که بدن بی جان را می نامند بی روح هم طبع و آن روح
 برست و آن بصورت آدم مانند در وقت تری زیرا که او از نزدیکی روی زمین مسافتی
 در زیر زمین و عمق آن می رود و بعد از آن دو شعبه از بدنه می شود مانند مسافتی که در آن
 اصل آنها زمین بر و آید مسافت دیگر بعد از آن دو شعبه می شود تشبیه کرده اند این در پرون زمین
 سر آدمی و دو شعبه اول به دست و دو شعبه آخر به پا و اما صورت خشک از خضوع و همواره
 غبار دارد و سبکست که با قسط بزرگست صورت نباتات او در کتاب و سوره بر دس کور است
 خیر میگوید که طاهر دم حی از جانب سرد در میان لب می کشد و صورت دور
 با دو بینی که هر دو بستان به هم متصل است و بینی هر دو به هم متصل و بدن از هم جدا و
 دست و دو با مجموع در میان سینه در یک بدن صورت دیگر صورت و روح
 در مجازا که یکدیگر فرشی میگوید که این بی اعتبار است از برای مزین مردم ساخته
 حق میگوید که کلام قریشی و فحشست اما او آنچه ما ترتر کردیم نه است به روح اصلی
 ما بر دایب است و در درجه تائید محذرت است و او را دمه و عصار است عصاره
 تر است از دمه در غلزه که اگر با علاج بر نه نشن ساقه برم و کند و آسان کند آنچه می خواهند از او

کنجد و مطبوخ هر کدام از اینها در سرب سوزان مفیدند و آفرغ غنج ملینج دارد و نیز غنیم است
معرب و رنقه و نس طلاق میکنند بر هر چه مزیل عقل باشد از مایعات بعد از آن در میان
استعمل کردن بسیار میخوانند از خوردن آن ششتری بسیار حاصل شود و استرخا و عفا
و کن که از دهن بیرون می آید و سرخ چشم و زوال عقل و هریان و شنج کمره و در
و فساد و صیت غنیم و صم و حکاک بن و سه و سر بهر نند بسیار باشد که مضرع شود
بسیار باشد که اضمحان مختلفه حکایت کنند مثل هتق و صهیل و حیق و غیق و عینی
صد و خوف است و جودس و کلاغ کنند و دیگر گفته اند زبان او سیاه میشود و درم
می کند و او را اعراض جنون عارض میشود از بجهت او را با پرسی مزینک یعنی نیک خو
مکونید که شارب او را عقل معدوم شود مانند خود هر یکی از و نیک دیوانه بزرگبوی و
بخناق از امانت کشیده و عصاره او نیز قریب ما و جود میگوید که در جوارش روان
محوطه از منزل حقیر بکیر نبات بنج بوجه چون بنجم که بیج و تخم او چندان مستی و شست که
که بنم من خمر نه است معلوم است که اگر از قناعت چه جای با ما تر از آن علاج آن کی است
باب کرم و من بیل و طنبیخ اغر و بعد از آن شیر و تازه بیا شامند و حللتیت و غر و غر
بنفست و مسجیت با تخم اغر و کوفته و بنجه و خمر که با بنفل و حوت و قر و مانا و شنج با نام
که شست که مانند سر و دیتوس و تر باق و بحر لما و مانند اینها هست و تر باق افیون
و عده علاج بقی او کرده است و بستوریدس گفته در مقام سادس که عینه بنف غنیم دارد
و حب الغنیم بر و عجم ما می باشد در مطبوخ با بهر خاک که در برق با قنور حور بخداری گفته اگر از آن

در زمان مایرون میکند و بر سیاهان در وقت تری می کشند در موغی می آویزند و در او
 عهد ابران بابا می رود و تار صوبه مسکن حد و تحذیر را تجلیل می رود و کیفیت محذرة اراقوی
 میشود اندک او اسکار بسیار و کنزایک بر بس بود مشهور شده که گفته اند زیاده از دیگر شهرت
 از است که پنج نقت و کشند در آن و غایب می سازند و خواص این ترکیب را از محذرات
 مشهوره و مشهوره اند بعد از این هیچ چیز این نرسد عوارض خردان از این از این
 عارض میشود از سوکران میشود پوزار ششام را به اینون مثل حکم شده و سبابت و کرار
 و حد و بند شدن زبان و فرو رفتن چشم با غدا و بهر فلک آن و بر و اطراف تشنج
 و نقل کبیتین تحیل ملک تفکر باطل می شود علاج آن علاج اینون است سنج گفته که اول کشند
 و اسهال بعد از آن شراب مرف اندر محبزه و نقل با شراب بخورند و همچنین جذبه ستر
 و سرداب و قناعت و صلتیت و حلقه و برک غار و رب غلبه نیست و تریاق
 اینون که مذکور شد مانع است تخم انجیره و نبات آن و انجودان و قردمانا و سوسان و این شراب
 بخورند و همچنین بلع بنج قوت و روغن کتان با بنفشه و سلم و معده را با بر و کنزیم با بر سرشته
 و خوردن روغن این با شراب جسته شوکران مفید است این سوسنی گفته قوت شام بخورند
 تراب شوکران را مانع است و پوست و بنج قوت با شراب هیچ کشند و بخورند افسیوس
 تراب آن با شراب مانع و آن ع شراب حشر طبع نیز بخورند جان الفج حاموس و الفج حمری
 و الفج حشر تراب شوکران را مانع است بر که ام کنند بخورند طلا تراب اسر صلب التبان
 جذبه ستر با بهر طلا این فلک با بعد سر با برک غار با طلا انجودان با طلا صلتیت و روغن

حرور

و اهل بنویته کوفته و بخته عسل بسته بقدر بندن تا در تنی با مشعاع محوس و بطری ریح
افزوده کرده اند و گفته اند با نرانی یا باب آب تمام نبوشند بقدر قوت او افر و ضعف است
ابوعلی گفته که هیچ دو ابراق کبر و نجر نیا و مرود و بطوس با نرانی یا نرانی او کسند و خواب
نکند از نمرنج بدن او بر و غنها کرم محسند مانند روغن قطا و روغن سوس و شک و ضربه
نویسنده در حوض آب کرم بشیند تا تشنج نکند و حله غلظه منزه از کربا و کبر که قدر قابل
افزون اگر با نرانی اندکی بخورند زود تر می کشد زیرا که روز و تر می رسد بهانه را و معادله
منقوله کرده و به کسکه کلی اما اگر شراب کاسه بسیار باشد از او را نیست که روز به شود
و اگر ریحان و لطیف باشد بهتر باید و است که صند بستر حل بکند هر چه افزون آنرا
حق کرده و فلفل در حرارت قریب بطبع افزون و ملطیت و اهل نیز در یک
در به اندر نیست که این چهار و دارا تر باقی افزون داشته اند از بر باد دارم این بطعم
درین معنی اهل و فلفل و ملطیت مادی باشد با عسل ضم کن در تریاق بسیار افزون
در تذکره این سودی نوشته است که نک با سکنجبین شرب افزون او ابر سا بر کرم کرده
طبیع و درم ناخواه بر روغن لبان طبع فو تیج مسیح با نرانی یا نرانی و آن هندی
رببت متمرکز خشنود و یکدرم روغن آفر تخم سداب بری فلفل که سرکه هر دو ام از آنها
سازد و افزون مفید است شوکران یونانیست باقی را که ساق او ساق رازیانه می ماند
و برک او برک خیار مانند کل و نعیم است تخم او با نرانی یا نرانی است به شکل نه طعم صغیر
تخم آن ظاهر ابرامی دارد و به طعم غالب است بر و در عاقلی دارد و بیج اگر این نفت بر روی

مقدار کمند زیرا که کاه باشد که قریب به نیم مثقال از کهنه زده باشد که در دورم او کشته این
حال در غیر مقدار است و مقدار آن به قدر وید و تخم صغیر مرغ و مقدار هفت مثقال بعد از آن
از این شنیده ام الطفا سرشته و سبب آورد و بوزن افیون از ده پنج و نیم می آید و تسخیر و زدن
حادث شود و زبان گرفته میشود و چشمها بکوب می افتد و ناخنهای زیره زک می شود و بسیار باشد
که غایب است یا بر سر شده علاج می است بآب شبت در ترب و سس و نکند روغن و رسی و معتمد
حاره که در آن فشار و شبت و سکنج و سر و سس در روغن بیدار و روغن بامیه و بادام تلخ
که در سس و تخم حنظل و زبره و جوز و او تران دهند که در روغن و در حنظل و عصاره و جبهه و سر
باشد و تسخیر او بر سر کرد و در صحنی یا شراب و کر که در او اثر و مفاد او با افیون اثر کرده
بکه تسخیر کرده با آنکه اندک شرابی با آن خورند که آن بهتر در صحنی یا تسخیر کنند مگر آنکه شراب معتدل
رسد که مقاومت کند و در این حاره باشد که او در آن به نهار رود و نفوذ کند و نیز گفته
که بسیار است که افیون خورده و خاصیت آن شراب ریاحی و شراب ریاحی بسیار نیست
و عجیبیت خاصه که ریاحی و ریاحی باشد و قابل فرج بآب بسیار باشد و بادار صحنی باشد بداند
این سبب که گذشت خلاصه می شود و در روغن کهنه بخورند و آن کنند چندان که سبب ^{مست} ~~مست~~
خیر مکتوبه که مردم در المرز و حقیص ستر با شنیده ام که کرب بکند که میوه اند که قابل علاج باشد
افیون را با روغن کهنه بخورند که هیچ وجه علاج قهرا نمکنند مگر با دانه و در طبس حکایت میکنند که
خبر تخم افیون خورده اند و غمت آن در روغن کهنه آنکه سبب آن دیگر قهرا می کنند و صحنی و آب
عجیبیت که عطرس نیست و رزاق از بجه و بخور یا به نهد و اما رزاق افیون چند به ستر و نفس و

کیدم را بر دو بعد از آن سر این سرزمین معجل نیاید رازی گوید که اولی است که گوشت این
 خنجره خنجره تازه بجهه پیچیده کرده باشند و از زمان رسیدن آید بسیار بگذراند باشد و این
 بخورده باشد رزق که درین احوال بسیار باشد که گشته باشد و از شرب عرق و آب این
 کرد بسیار و غش و آن وقت علاج است که اول من غسل و بسیار بخورده بعد از آن قی
 بعد از آن فندق و پسته برهنه تا بخورده و فیله زهره هند سر از نو ذاک تا نیم درم برب
 و در عا و کبر از جاپوس نقل که ده که بر کرد و من که کند و از و متوسل که فندق و شبنم
 با فیله زهره شاماق کوفته که قی بهین و آب گرم و زیت چند بار بعد از آن بکشد و با خطا اگر را
 و تریه معینه و قلنج و اشق از هر یک از حاتم را جمع کنند و بشیر و عسل غل بپزند
 و شربت آن مثل ملاست که بر دو سوخته او است انشا الله تعالی عرق سحاب مستقیم است
 که از خوردن عرق چهار پایان مخصوص آن در حین و داین پرده آمد و باشد نیکوی
 رز و و نیز میشود و اقسام خاق پیدا شود و عرق بسیار بدوی روان شود علاج آن قی
 فرمود است باد العمل در رغن بپخته بعد از قی شمع حین بنده مطبوع که از اجزای طلا گویند با
 رغن کل با رغن بادام طلا بر حمر فایق اطلاق کرده بر منفعه بر شمع و در قانون بجای مسخ طلا
 دیگر کرده و تریاق طین محتم بخورده و یا روایه بخورده و هر جا که مطلق از مدلی قی در روانه
 طریل مراد است و حقیر بگوید قی قی اشاره بآنست که هر دو رافع است ملک از آن
 یعنی نیک است از هر کدام نیم درم بآب نیم گرم این تریاق مخصوص عرق و آب است میون
 اگر بقدر دو درم رسد و شربت بر کوفته که مقدار کمی مثال او گشته است اولی است که عین

فیله زهره

عرق

اینها

آنکه از سوز فانی باشد و دارد انور زنده انور را به که مجوز و حدس نخواهد داشت در ویدج نیست
 تدبیر او اشرار است از ویدج او قبل از آنکه بگذارد غش مستواتر عارض میشود و او را
 افران او و سوسن سخن و روغن کجوز و زید و آب و قی کنند و بعد از آن قه در در
 نایب محقق مورنی مجوز ذکر آن بهتر چیز است در علاج تریاق کبر و مرود و فیوس و والک
 و شکافین و الحیم تخنیش و قی و تار غشی و کاه باشد که اضطرار حاصل شود مخرج اندکی در تیر
 باء الحیم که در در ریح گرفته باشند تا روز و زود و قی بهل رسانند بعد ازین باء الشیر و شیر
 نازاله سخته هم و سخته تریاق است کند طرف و لب ایل خبی طرف دم کا و کور
 یانز کو به سخته ترجمه گفته اند که چهار نوع است یک نوع در صحرایا و چشمها و نه می باشد
 رنگ این نوع زرد است و آن الطلح انما ایست دوم در کوهها بحرین و عمان و شیخ
 و آنرا بجه مور خوانند و مینوع را و عقل خوانند در کوهها و در دسیر و باشد و مینوع و قی
 کوبند در دامن کوهها و میان درختان گردند و در عسقه همه متقارنند زراستان و چمن
 شود مار مجوز و صحت باید مغز را بکشد و مار تجیل بدون آیه مانند متقارن طیس که آهن بخورد
 و از ونبال مار را مجوز و چون مار را تمام حوز و تیزش و حدی در چشم او پدید شود آب
 از چشم او بدون آیه و در کج چشم دی کو هست انجا جمع میشود و بی بند و بربور ایام
 مانند و محض شود خاک در گوش می باشد چون او را بکشند آن سنج را بکشد و در وضع هم عمل تریاق
 فاروق کنند صاحب منهای گفته اند در ونبال هر چهار نوع هم آنها جمع میشود خاصه کاه و کور
 که ونبال او ستم قلمت در وقت شش و کس با یکدیگر بیرون و یکی ونبال حقیق مکتوبه که از اول

شکر کز به و افکار اخلاق بی علم شود که تا حصار محرق سازد که از قابلیت از خاک صحرای غایت
 قریشی در سرخ قانون گفته که پلنگ بطبع حراره او کثرت است از حراره معنی معنی است
 زمره افغانی اگر گرمی کمتر باشد و ستمه زیاده و آنچه ستمه فعل و کند و در قتل می کند از آنچه کیفیت
 خیر میگوید که درین سخن صفای نظر است یکی که هر از افغانی که مریودن عربین است درین
 دوم نگردد و تنه که سیمه در گوشت پلنگ یابد از افغانی باشد فی الجمله این دو حیران معلوم است
 تحقیق تفاوت میان افغان و از با تو تنه بود که بنوعها مختلف اند و عین ادانت که باب
 گرم و کند و در دهن کجند و با بختن بخور و در تریاق مخصوص او را و ادانت که بکریه کل محوتم
 و حب سفار از هر یک دو درم بنسیر مایه خورکش سیدیم و در صافی تخم سداب ستان
 از هر یک دو درم معسل برشته شربتی چهار درم یا چهار مثقال اگر می کنند جدا ازین معجون باز دیگر
 به بند تار و بار شوق بند در آب ریاحین در وقت گرمی ریاحین است بنفشه
 و نیوفروشا سفر و با بونه و اکیلل الملک و نور بخش و اگر سه ساعت بگذرد و دیگر دانه
 امید به بود هست او را روب نو اگر مانده ز سبب یارب هر و ریاحین و زرشک
 و غوره به بند و در علاج پیضمه مایه و در کتاب شناقا آورده هست که علاج ره
 پلنگ خورده است که زیت تناق و غسل و نمک و آب پنج ترب و برکت ترب
 و شبت و لوبیا سرخ زیت کجی سببه بر عینه پیستر که باب بجا که کند هم معجون کند و یک
 مثقال حبه پیستر و نیم بر زنج و نیم سکنج مجموع را بسکنجین علی جمیع و چند و غوره
 و کل نیوفروشا کهنه و وجه از نصیحت معده از هم بخور آب ماباش و برترک و ران

که بعد از سوختن و از آن قدر در حلق و چه نزد راحیل و بریزند و قدر سر برعانه و نشان بماند
و بعضی اوقات در نوک و تازه دادند و بر دماست که با طعام او بپزند و هر روز قدری
جد و از بخور دادند و بول او کشیده و در مہائی او کم شد اما مدتی مدید بدن او ^{ضعیف}
بود و بعد از آن پوست از ستر قه مسمی شد بعد از آن به شد و بدنش قویتر شد و زیاده از نول
و او را بعضی علتهای مرض مثل قویع و ضعف معده و درد پشت و امثال اینها بود با بکلیه
زایل شد نه خبر مسکوبه که خواب مطابق و یک دیوانه خودش بوجه که خلاط بدش محرق
شده و از خیال مانده و راحی حوز و با جود آن کرده که اگر یک دیوانه می کرد آن مشقت تمام می بود
و با بکلیه کوفته که اگر حقته کند بلعابها که در آن محقق حد و را باشد و رعایت خوبی در موافق
خیز خواهد بود و طبع انحراف برست نبوده و احادیث دهنیه و حبب الضویرین که بار و صفاء
بسیار نموده است باز هر حیوانی در او این نفع است بعد از آن کوفته را حنجره و با بهای و راحی
و دای بطون آنها است و بعضی عکس گفته اند و هر دو قول از حرافاتت موزج مسویر کاک و لیان
زیر اکر آب آن میبروشند و نه و نیست و از آن قانقت همه علامات که در در راحی مذکور شد
انجام موجود و علاج ترکیبی است مرارة التمر زهره بلنگ در حاوی که بر از جانپوس غفل ادا
که در یک آب کشند از شراب اولی سه روز و حفر احداث می شود و هر دو چشم ریز و می شود
و در آن سخت تنگی می شود و از دهن او بوی صندل است اما ق کوفته که غم سخت در دل
در معده و راحی و کرب و شکر و غم و غم و علم دهن مانند کج می شود و وجه می غم
و علم دهن بقول سنائی است که تواند بود که بلنگ نه برای هند چنین باشد یا اگر از آن

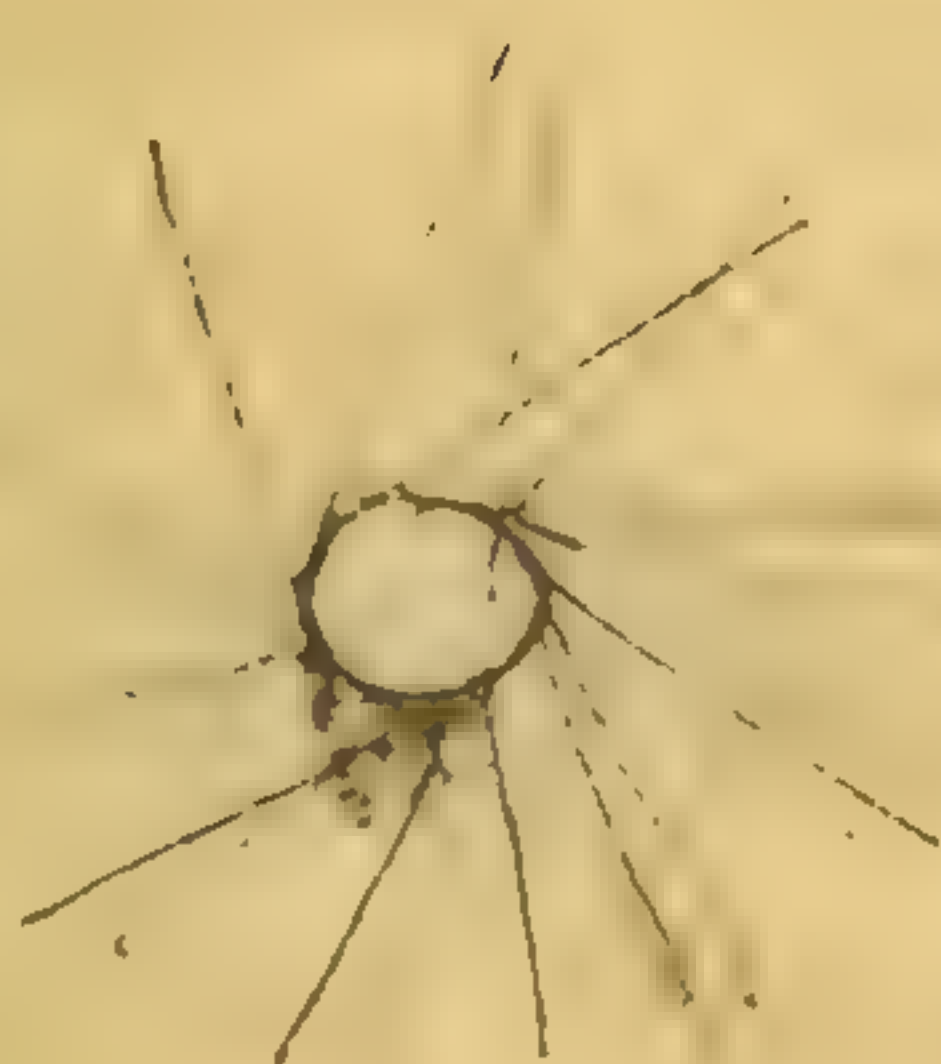
تزیات پیش راقیون شیخ بول کر من این دو از ان شام قرون بسبل در احوال خلقت
اگر بعد از قدیم شش خنده نامند دانیم اما آنچه ظاهر میشود از احوال است که در عمل به پیش
در علاج نیز نزدیک بود در راجع ترک الکلیات بخواند و در تیر و جویست بحد و حرات قتل می کند
و بتقطیع و اگر مقدار سه طس از آن بخورند معطر در دما و تقطیع و در دخت سازند که در وقت
بول احتیاج آن دبول و دم ورم قشرب و زانو و التهاب و عرقه و بن و جمی و اختلاط عقل
گفته است که در کاینکه این جوان خروزه بودند اختلاط عقل ندیدیم زیرا که ایشان را شنبه
تا نهم در ایشان چنان کشید که پرستان گفته انجام و ایشان را قی بسیار خود بخود آمد در احوال
و از آن اشفاق عظیم میباشند علاج در راجع شنبه تا یک گرم و روغن کبچ و طنج انجیر بعد از آن شنبه
با عابها سر و مانند لعاب بر رقصه ناز و شیر و تخم خرفه ناز و روغن ها خشک مثل روغن که در روغن بادام
و عرقها خشک و قطره روغن کل و سبده تخم مرغ و در طبل زربنه بر رفته بلکه لعمتی لطیف در غایت
لطافت این عابها بعد از قریب که در میرید و شنبه تازه و لعاب هندانه تا منع مده و تقطیع کند
شیخ گفته که در حیت که در حتما و مقیان نظر و کنشند و طنج انجیر بروقی بی در پی و اگر از
دم نشانه اندیشه فصد کنند اگر از اشفاق آن کند اما سبب رانی در پی و باید و سبب خوش
حکایت کرد و بعضی مریدان کم علم شنید بودند که در راجع علاج نیست که سبک و بوز
او را گریه باشد به شب خواب و به که سبک و بوز او را گریه است صبح بیدار شود و سبک و بوز
بارگردد و مسخ کرد و بیع منفه بین این او دم کرد و خشک و ملق او در ساعت اما سر و بعد
بول او نباشد و عرقه و کرم بسیار در باطن او پیدا شد و اضطراب و اعصاب سخت بی مفهوم

که طبع حقیقت بلوط و طبع بلوط شیر و در قتال انقضی می شود و آن قبله الراده است غنیمت است
 طبع قشور بلوط را با برتر هم می کنند تا قوت او را بدست نمایند و در وقت که در میان دانه می خورند و در دل و
 بیست عدد و نعل اسنخ در خول کند و خول را برودن آن و زیر آن او قشور در و جابر بر طرف تنک می کنند
 جبهه برودن می کند و فرج خمر از جبهه می گیرد و است و با آن دانه می کشند تا آنکه جبهه بیاض و قهار کند و آن آنکه
 مسک و دانه کتایق بشنود و تریاق روق و مترو و بطون می اندازند زیرا که در دانه تریاق بی دانه حکایتی
 از تو هر ششم کرد و پنج بیش خورد که بعد از نیم مثقال بعد از آن شش باشد و اظهار آن کرد و از آن بعد
 چون دانه بی تریاق بود و به طبع خود یک ششم تریاق را زوق و دانه تا آنکه خنک شود و شش باشد و تریاق حیات را
 بخورند که دانه مغشوش و ضعیف و باقیست که در کتایق تریاق از تریاق بعد از ظهر داده چون خوردند
 با کتایق صحت این دانه و حاضر بود و مستعمل شده اگر دیکری برین ایزامی داریم و اگر سودا طلب
 و گیر می کردیم و صفت علاج دانه می شود فادر هر چه سبز باز و جرب اگر یافت شود چون مردم
 آن در باره محوم دیده بودند طایب بسیار شد و معشوش و میان مردم افتاد و بر تریاق رسید که هیچ آن
 رایج کرد و کمی و غنا شد اما فادر هر حیوان و در اوقات مطبوع می خورد آنکه از جری یافته اند و دیکل حیوان
 شاه می شود و از تریاق است بیش است و پوست بی کش که شست که بعضی غم کرده اند که پوست بی کش که
 زیر پوست طبر غنیمت که است که در آب است آب خورند و شست که در قشور طبع تخم شلغم کنند و طلا و عسل و
 و بهترین علاج او با دانه است و دانه مسک و در جاب و تریاق که در حوزون حکا که با دانه با مسک مقدار
 در هر دانه مسک با کتایق مسک و کتایق دانه که در حیوانی که از ایشان شش می کشند و آن روشی است که
 نیست و نعل می باطل کند اما شش کتایق است که با شش برود و در دانه است و مرغ و دانه

مجلس شورای ملی
تاریخ ۱۳۱۲
شماره ۱۲۳۴

مجلس شورای ملی
تاریخ ۱۳۱۲
شماره ۱۲۳۴

مجلس شورای ملی
تاریخ ۱۳۱۲
شماره ۱۲۳۴

مجلس شورای ملی

۱۴۹۹

۷۱۲۴-۲

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران